

d'Oude Binnenstad

Kwartaaluitgave van de samenwerkende bewoners en ondernemers in de Amsterdamse binnenstad. Gratis huis-aan-huis verspreid in de oude binnenstad.

Hij klopt en hij veegt ...

Over zelfpersende afvalbakken en een bezemende stadsdeelbestuurder. > 5

Stadsdeelcommissie? Wat is dat nu weer?

Het stadsbestuur vernieuwt. Het lijkt oude wijn in minder goede zakken. > 6

Hoera, de dokter heeft een plekje

Het was een eindeloze zoektocht. Er was zelfs een buurtactie nodig. > 12

Hoera, een nieuw hotel!

Buurtbewoners willen meer hotels. Snapt u het? > 15

Het winkelpubliek blijft weg

De omzet van de detailhandel zit sinds eind 2014 weer in de lift. De supermarkten voeren de omzetstijging aan bij de foodwinkels, maar fysieke winkels die ook online verkopen groeien het hardst, aldus recente CBS-cijfers. Hoe staat het met de winkels op de Wallen, waar het winkellandschap door miljoenen toeristen en dagjesmensen de afgelopen jaren sterk is veranderd?

Nelleke van de Streek werkt sinds 1989 in natuurstoffenwinkel Capsicum aan het begin van de Oude Hoogstraat, waarvan ze sinds 2009 eigenaresse is. Ze roemt de diversiteit op de Wallen en het ruige karakter van de rosse buurt, 'maar wat betreft winkels is de diversiteit ver te zoeken'.

Toeristenwinkels

In de Hoogstraten en Damstraat ver-

dwenen de afgelopen jaren vier coffeshops, een gokhal en een geldwisselkantoor. Van de veertien zaken als souvenir- en seedshops zijn er nog dertien over, berekende de Rekenkamer Amsterdam. In de afgelopen negen jaar kwamen er echter vijftien 'toeristenwinkels' en fastfoodzaken bij. Van de Streek: 'Het barst hier van de macarons, wafels en kaas. Wat dat betreft is de stop van de gemeente te laat.'

Het stedelijke bestuur kwam in oktober

met een maatregel om de aanwas van specifiek op toeristen gerichte winkels een halt toe te roepen. Per direct. Deze uitbreiding van het bestemmingsplan volgde op de al eerder geldende maatregelen zoals de uitbreiding van de keurkeuregeling, waarbij zich in panden van voorheen minisupers en souvenirwinkels geen zaken van dezelfde soort mogen vestigen.

'We zochten naar uitbreiding van de al bestaande maatregelen. Natuurlijk

duurt het even voordat dit ook naar buiten toe zichtbaar is, maar er wordt zeker aan gewerkt', vertelt dagelijks stadsdeelbestuurder Roeland Rengelink. Zo is het merendeel van de zes ijs- en wafelwinkels die een dwangsom kregen opgelegd en nu in het gemeentelijke handhavingstraject zitten, gevestigd in de Damstraat.

Daarnaast werkt de gemeente met ondernemers, vastgoedeigenaren, bewoners in het Wallengebied en diverse or-

Nelleke van de Streek: 'Ik merk dat Amsterdammers hier wegblijven'

ganisaties zoals het MKB Amsterdam aan een positievere invulling van de straten en is er een convenant op komst.

Casino wit

Maar natuurlijk is ook het winkeland publiek veranderd. Het aantal inwoners op de Burgwallen-Oude Zijde daalde tot zo'n 4250 in 2017. Het aantal bezoekers die jaarlijks Amsterdam aandoen, is gestegen tot grofweg 18 miljoen. Een substantieel deel daarvan bezoekt de Wallen, die vooral in het weekend dichtslibben met toeristen, gezinnen en feestvierende groepen uit binnen- en buitenland.

Enkele barmedewerkers en bewoners in horecagelegenheden in de buurt stellen: zowel binnen- als buitenlandse buurtbezoekers komen hier vooral om te zui- pen en voor drugs. 'Vooral op zaterdag ligt het toilet vol zilverpapiertjes. En dan mag je je afvragen of er echte dope in zat', zegt een horecamedewerker.

Over de winkels in de buurt zijn ze in het algemeen niet te spreken: vooral

'toeristenshit'. Wel kopen ze bij door hen geliefde speciaalzaken als het smidje (Houthandel Schmidt) en kruidenier Jacob Hooy. Sommigen gaan nog wel naar de slager, vishandel of de markt, maar voor brood en de meeste boodschappen is het vaak toch de supermarkt. 'Ik haal alles bij de supermarkt. Fatsoenlijk brood zoals een ouderwets Casino wit is in deze buurt sowieso niet meer te krijgen', zegt een buurtbewoner.

Webshop

'Winkelen zoals vroeger is niet meer', zegt ook Van de Streek. 'Bezorgbusjes rijden ook in deze buurt af en aan met bestellingen en ik merk dat Amsterdammers hier wegblijven. Ze vinden het hier vaak te druk. En dan raken ze geïrriteerd', aldus Van de Streek.

Zij ergert zich – net als veel bewoners – vooral aan het grenzeloze gedrag van bezoekers, die op straat gillen, schreeuwen, poepen, plassen en van alles uit hun handen laten vallen. 'Desondanks is de buurt de afgelopen decennia enorm verbeterd en doen de schoonma-

kers hun best.'

Maar qua klanten blijft het een uitdaging. 'Ik moet het vooral van Amsterdammers hebben, al krijg ik ook toeristen binnen', vertelt Van de Streek, die ook via haar webshop verkoopt. 'De detailhandel is gewoon veranderd.'

Dat beamen meer winkeliers, zoals Huid Vet van de gelijknamige slagerij op de Zeedijk: 'Ik heb naast vaste klanten ook steeds meer toeristen die een broodje komen halen.'

En Erwin de Groot van parfumerie Marjo, met zowel een zaak op de Damstraat als op de Zeedijk en al tien jaar een webshop: 'Ik heb tevreden klanten en die komen terug. We kunnen klagen, maar we moeten het met elkaar doen. Kijk, als je het kunt verdienen kun je het verdienen, of dat nu met wafels is of iets anders. De retail verandert snel en vooral ketens blijven over.'

Waar hij met een knipoog aan toevoegt: 'Parfumerie is onze passie. Maar als ik een niet-lopende zaak had, zou ik misschien ook wafels of zoiets gaan verkopen.'

Van Aartsen bezoekt de Wallen

Binnen veertien dagen na zijn aantreden was waarnemend burgemeester Van Aartsen al aanwezig in de buurt. Hij kreeg op 14 december een rondleiding door het Wallengebied vergezeld door direct betrokken politiemensen, bewoners en ondernemers.

Colofon

d'Oude Binnenstad

Kwartaaluitgave van bewoners en ondernemers in de Amsterdamse binnenstad.

Postadres: Dr. Willem Dreesweg 21
1188 KA Amstelveen
tel: (020) 627 24 24
fax: (020) 627 13 13
E-mail: redactie@oudebinnenstad.nl

Coördinatie: Huub Michielsen

Redactie: Eddy Appels, Eveline van Dijk, Norinda Fennema, Joep de Groot, Michiel van Haelst, Wim de Jong, Greet van der Kriek, Willem Oosterbeek, Walther Ploos van Amstel, Joost Rompen, Edwin Schölvinc, Gerrit van de Veen, Herman Vuijsje, Bregje van der Wijst.

Fotografie: Marian van de Veen-Van Rijk

Secretariaat: HEM Automation

Eindredactie: Ewout van der Hoog, Huub Michielsen, Bert Nap

Vormgeving: (Parentese:)

Drukker: drukkerij Atlantic

drukkerij atlantic bv voor maatwerk in drukwerk

Voor het hele traject van vormgeving tot drukken en afwerken. De snelle en voordelige printservice, bijzonder geschikt voor kleine oplagen in kleur, completeert het aanbod.

**Prinsengracht 220
1016 HD Amsterdam**

telefoon: 020 - 624 25 76

fax: 020 - 620 48 63

e-mail: druk.atlantic@planet.nl

✕ Gemeente ✕ Amsterdam ✕

Wilt u informatie over uw buurt, kijk dan op www.amsterdam.nl onder "Buurten" in het hoofdmenu. Vervolgens vindt u uw gebied door te klikken op de kaart of met uw postcode.

U kunt zich abonneren op de wekelijkse digitale nieuwsbrief van stadsdeel Centrum via www.amsterdam.nl/nieuwsbrief

Informatie over de bestuurscommissie van stadsdeel Centrum vindt u via www.amsterdam.nl/gemeente/bestuurscommissies/

U kunt de gemeente bellen via 14 020 op werkdagen van 08.00-18.00 uur. U kunt ook WhatsAppen naar 06 4444 0655. Meer informatie en het contactformulier om te mailen vindt u via "Contact" op www.amsterdam.nl

Volg stadsdeel Centrum op Twitter via @020centrum en klik op "Vind ik leuk" op de Facebookpagina van stadsdeel Centrum Amsterdam of van uw buurt: stadsdeel Centrum 1012.

Voor vragen over afval en reiniging belt u 14 020. Online een melding doen over beheer en onderhoud openbare ruimte kan via www.amsterdam.nl

Openingstijden en locaties van de Stadsloketten: www.amsterdam.nl

Commentaar

Koesteren wat er nog is

Er hangt weer een bordje 'gesloten wegens renovatie' op de deur van de pizzazaak naast ons. Dat is toch bijzonder. De zaak was net gerenoveerd. Het is niet de eerste keer dat deze zaak dicht is. Het is al de derde huurder in twee jaar tijd die probeert om van deze zaak een succes te maken. Het wil maar niet lukken. De uitbaters redden het steeds niet. Met hun drang tot overleven tonen ze trouwens bitter weinig begrip voor hun burens en voor de buurt. Het terras waaert uit en gaat veel te laat dicht. De muziek dreunt. Er staan grote reclameborden op het smalle voetpad en er staan proppers voor de deur om klanten te lokken. Alles om te overleven? Of is het simpelweg hebzucht die hen drijft?

Ik merk dat er steeds meer ondernemers in de buurt zijn die ondanks alle drukte moeten vechten voor hun bestaan. Licht het misschien aan de hoge huren? De torenhoge overnamesommen? Of ligt de handhaving dwars? Wie het weet mag het zeggen. En steeds meer ondernemers lijken blind voor andere belangen in een buurt. Het afgelopen jaar namen de problemen toe met de 'all you can drink'-rondvaartboten, de fietstaxi's die zich aan God noch gebod houden en sommige gidsen met massale rondleidingen. Hoezo convenant? Er wordt steeds meer geld verdiend met een

vette middelvinger naar de buurt. Soms word je er triest van.

Ondernemen kan ook zonder overlast. Er zijn gelukkig veel ondernemers in de oude binnenstad die het prima doen. Mijn slagers, de groenteboer, de viswinkels, de vele prachtige restaurants, de hotels en zelfs de coffeeshop verderop in de straat snappen waar het om draait. Zij zetten de schouders onder de Hartjesdagen, de Aprilfeesten, de Gay Pride en het Jazz Festival en dragen zo hun steentje bij aan de sociale cohesie. En buurtbewoners laten hun geld vrolijk rollen in de oude binnenstad. Dat bleek uit het laatste bewonersonderzoek van de gemeente. Wij gaan nog steeds uit in onze buurt en wij geven zelfs meer uit aan boodschappen dan andere bezoekers.

Laten we daarom koesteren wat er nog is. Het glas is echt nog meer dan halfvol. Laten we samen met de gemeente en de ondernemers de verdere groei van de monocultuur, gericht op toeristen, tot staan brengen. De oude binnenstad snakt naar goede ondernemers met het hart op de juiste plaats.

WALTHER PLOOS VAN AMSTEL

BUURTKRONKELS LES PETITES PUCES

Snuffelen om blij van te worden

GREET VAN DER KRIEKE

Grote broer Marché aux Pucés zetelt in de Parijse wijk Saint-Ouen. Het kleine zusje 'Les Petites Pucés' bevindt zich in de Sint Jansstraat 61. De winkel van Susanne Bakker (1987) is een eldorado voor snuffelaars.

Susanne komt oorspronkelijk uit Alphen aan de Rijn en werkt na haar studie aan de Academie voor Beeldvorming als docente beeldende kunst. De vrijheid voert haar naar Parijs. Ze heeft er allerhande baantjes, geeft zelfs rondleidingen aan Nederlandse toeristen. Daarna gaat ze doen, wat ze heel jong altijd al het liefste wilde: een eigen winkel.

Terug in Amsterdam vindt ze – pop-up – in Bos en Lommer een ruimte en begint er een cafeetje. Het experiment blijkt levensvatbaar: zelfgebakken taarten, goeie koffie, vintage en leuke spulletjes. Daar ontstaat de naam 'Les Petites Pucés'.

In de Sint Jansstraat voelt ze zich meer dan thuis. Taarten bakken doet ze niet meer, koffie schenkt ze alleen nog voor de buurman en bekenden, en de vintage kleding is ook weg. Nu heeft ze een heel royaal aanbod sieraden en veel kleine hebbedingetjes. De liefde voor kunst, 'Ja, mooie dingen om me heen daar word ik blij van', dat straalt de etalage onmiddellijk uit. Het begint al op de stoep. De Franse bistrostoelen staan uitnodigend klaar, schalen met pompoenen in prachtige arrangementen op de langsbank, mooie potten en pannen en ansichtkaarten die stuk voor stuk een schilderijtje op zich zijn.

Binnen zijn er leuke cadeautjes voor een vriendelijke prijs. Zo'n gekke bril, die glittermuis, een ketting of armband samen te stellen voor je lief met al

haar/zijn favoriete bedeltjes of juist die ene mooie steen. Alles kan ter plekke bevestigd worden en groter of kleiner gemaakt, want Susanne heeft een cursus edelsmeden gevolgd. Sieraden zijn wel haar grootste liefde en tot haar genoegen heeft ze van haar eigen ontwerpen al enkele stuks verkocht.

Een winkel hebben is in de Sint Jansstraat niet altijd makkelijk. Hordes toeristen, op weg naar de heisa van het Red Light District, passeren haar paretje zonder ook maar even opzij te kijken.

In de wintermaanden kan ze terugvalen op haar lesgeven, wat ze met veel plezier doet. Dat inspireert haar ook weer; niets blijft hetzelfde. Want ze wil nog heel lang haar 'kleine vlooiën' aan de buurt blijven aanbieden.

Susanne Bakker. Meer dan thuis in de Sint Jansstraat

Bezoek onze website www.oudebinnenstad.nl

d'Oude Binnenstad

WIJ ▾ KRANT ▾ NIEUWS CONTACT

Joep de Groot

Het was voor katholieke heren een mooie legitieme manier om de Wallen te bezoeken.

Hoezo druk?

Velen van u hebben gekeken naar de serie 'Filemon op de Wallen'. Eerlijk gezegd viel het me niet tegen. Meestal staan dit soort programma's bol van sensatie, maar de programmamakers probeerden de buurt op realistische wijze in beeld te brengen. In een van de afleveringen werden de drukte en gedrag van de toeristen goed in beeld gebracht toen bewoonster Emmy verklaarde dat de Engelsen hun hersenen bij de douane hadden moeten afgeven.

Het slotdebat viel wat tegen. Vooral van die wetenschappers (Laurens, de man met het knotje, en Linda met het mooie gebit) kreeg ik kromme tenen. De verhalen van Adrie de huisarts, Boudewijn de bestuurder en Margot de officier van justitie spraken mij meer aan. De discussie ging weer over het verminderen van het aantal ramen. Er werd niet bij vermeld dat er juist een grote uitbreiding was geweest rond de eeuwwisseling. Toen werd in een nieuw bestemmingsplan de minimumoppervlakte voor een werkplek bepaald op vijf vierkante meter. Gevolg: een heleboel grote kamers werden opgedeeld in allemaal kleintjes en dus kwam er een uitbreiding van het aantal ramen met bijna veertig procent. In 1995 telde het prostitutieteam 362 werkplekken en ik telde er een maand geleden 314. Ik telde in de middag en zag enorm veel leegstand.

Nu is deze buurt drukte wel gewend. Wat dacht u van het Mirakel van Amsterdam? In maart 1345 verbrandde een hostie niet in het vuur en dat bracht een stroom pelgrims op de been. Na de Alteratie van 1578 verboden de protestanten de processies. Het antwoord van de katholieken was een stille tocht in de nacht, alleen voor mannen. In de jaren na de Eerste Wereldoorlog liepen er wel 80.000 mannen mee, want het was voor katholieke heren een mooie legitieme manier om de Wallen te bezoeken. Alle eetgelegenheden open en geen raam onverhuurd. De Duitse bezetter verbodde de tocht. Maar sinds de jaren vijftig wordt hij opnieuw georganiseerd en lopen er jaarlijks zo'n 5000 mannen ... én vrouwen.

Ook de grote tentoonstellingen in de RAI zorgden voor drukte; vooral de Landbouw-RAI. Toen de Horecava in de jaren zeventig ook nog 's avonds open was, leverde dat wel de vervelendste klanten op. En als Ajax of het nationale elftal hier voetbalde was dat in de buurt niet te missen.

Ik weet nog van een wedstrijd tegen Liverpool. 's Middags kwam het tot een treffen met de Surinamers op de kop van de Zeedijk: 30 man van Liverpool en misschien 150 Surinamers. Die van Liverpool gingen er blind in en hebben toen geweldig klop gehad. 's Avonds had ik ME-dienst en hoorde na afloop: 'Go back to the Black area'. De ME heeft toen die strijd gewonnen.

Ik wens u veel regen: de beste politiegagent.

Leefbaarheidsschouwen 'Paars betekent hele foute boel'

Veertig keer per jaar lopen ze in kleine groepjes door de buurt. Soms 's morgens vroeg om zes uur; soms in de middag of 's avonds; en zelfs midden in de nacht rond vier uur. Altijd volgens een vaste route noteren ze wat ze zien. Het zijn bewoners, ondernemers, politieagenten en vertegenwoordigers van het stadsdeel. De schouwen vormen de antenne van de buurt.

Het idee ontstond in 2005 nadat gemeente, politie en bewoners in het Bethaniënklooster lijnrecht tegenover elkaar hadden gestaan vanwege de onveiligheid in de buurt door drugsoverlast. Volgens burgemeester Cohen viel het allemaal wel mee. De bewoners en de politie dachten daar fundamenteel anders over. Bewoners Marten van der Krieke en Edwin Schölvincq waren er toen bij.

Harddrugs

Schölvincq: 'Kort na dat overleg kwam de wijkteamchef van bureau Warmoesstraat met het idee om 'kleuren'-schouwen te introduceren. Dat idee kwam van zijn Rotterdamse collega's. Die hadden een systematiek ontwikkeld om de mate van overlast vast te stellen door middel van kleuren: groen is prima in orde, geel is redelijk oké, rood is slecht en paars betekent *hele foute boel*.'

Van der Krieke: 'Toen hebben we hier ook criteria vastgesteld waar we op moesten letten. We hebben vier routes over de Burgwallen en door de Nieuwmarktbuurt uitgestippeld en we zijn begonnen.'

De nieuwe bron van het kwaad is verbonden met het toegenomen toerisme.

Schölvincq: 'De eerste jaren noteerden we veel paars en rood. En we letten alleen maar op aspecten van veiligheid, zoals dealers, verslaafden, tippelaars, en zaken die wezen op het gebruik van toen nog vooral harddrugs. Ik kan mij nog een opmerking van toenmalig stadsdeelvoorzitter Iping herinneren, dat het toch fantastisch zou zijn als er een moment zou komen zonder paars en rood. Wij hebben daar hartelijk om gelachen, want dat leek toch echt niet haalbaar.'

Heksenketel

Een keerpunt ontstond met de introductie van de zogeheten 'ketenaanpak'. Toen politie, gemeente, GGD, Leger des Heils en Jellinekingen samenwerkten, wierp dat zijn vruchten af.

Schölvincq zag het als schouwer gebeuren: 'In korte tijd verdwenen de verslaafden van straat en ook veel bijkomende ellende. Kort

Van der Krieke en Schölvincq. Soms lijkt verandering ver weg

daarop volgde een periode zonder dat we paars en rood scoorden. Het ging op een gegeven moment zelfs zo goed dat we ons afvroegen of we nog wel door moesten gaan met schouwen. Toen hebben we besloten om, behalve naar veiligheid, ook naar aspecten van leefbaarheid te gaan kijken.'

Van der Krieke woont sinds 1971 in de Nieuwmarktbuurt. 'De drugsproblematiek is nu totaal anders, maar nog wel aanwezig.' Schölvincq vult aan: 'De nieuwe bron van het kwaad is verbonden met het toegenomen toerisme. Dealers verkopen nu vooral nepdope en lichten toeristen op. En dan zijn er natuurlijk nog de zakkenrollers.'

Maar de echte heksenketel in het Wallengebied wordt nu aangewakkerd door de exploitanten van terrassen, boten, taxi's of gidsen die hondsbrutaal de stoep en straat inpikken, of horecaexploitanten die snacks en drank verkopen zonder zich druk te maken over afval of lawaai. Waar vroeger de veiligheid de motivator was van het schouwen, zou je nu kunnen zeggen dat voornamelijk de leefbaarheid in de buurt ons bezighoudt.'

Hapsnap

Van der Krieke verwijt de gemeente en de politie opnieuw dat die in de loop der jaren geen mechanisme hebben ontwikkeld om snel te reageren naar aanleiding van de constatering van de schouwen: 'Ik zie dat de buurt inmiddels langzaam terugzakt naar rood en paars. Toch wordt er erg hapsnapbeleid gevoerd. Dat maakt me soms wel schouwmoe. Ontwikkelingen gaan steeds sneller. Dan is het logisch dat daar ook sneller op wordt gereageerd.'

Op de lange termijn wordt niets gedaan met onze informatie, wat in de kern eigenlijk onvergeeflijk is. Ik beseft dat de werkdruk hoog is en dat er grenzen zijn aan de capaciteit bij de gemeente en politie, maar de data liggen simpelweg voor het oprapen en daar kun je beleid op maken dat effectiever is en dus de werkdruk vermindert.'

Schölvincq vindt een grote meerwaarde van het gezamenlijk schouwen dat de deelnemers met elkaar in gesprek blijven. Alle partijen moeten op de Wallen nog beter gaan samenwerken, maar dat geldt dan vooral ook voor de partijen die nog niet bij de buurtschouw zijn betrokken, zoals horecaondernemers.

Ontwikkelingen gaan steeds sneller. Dan is het logisch dat daar ook sneller op wordt gereageerd.

'We moeten weer terug naar een groene periode. Een coffeeshophouder zou welkom zijn om mee te lopen. Groen is niet alleen als de kleur van wiet, maar ook van hoop in bange dagen', lacht Schölvincq.

Geïnteresseerd om eens mee te lopen met een schouw? Mail dan naar redactie@oudebinnenstad.nl.

Prijsvraag

Win 15 euro!

Op de vraag *Welke adverteerder staat, of welke adverteerders staan meer dan één keer in de krant?* is het enige juiste antwoord: Wijs & Zonen. Deze adverteerder staat maar liefst drie keer in de krant.

Na loting gaat de prijs van 15 euro naar Sarah Reimert.

Onze nieuwe opgave luidt: *Mensen en dieren genoeg in onze advertenties. Maar hoeveel adverteerders hebben een mens-dier of zo u wilt diermens in hun advertentie staan?*

Mail uw antwoord naar redactie@oudebinnenstad.nl.

Onder de inzenders van het goede antwoord verloten we een cadeaubon ter waarde van 15 euro, te besteden bij een adverteerder in deze krant, te kiezen door de winnaar.

Met blijdschap geven wij u kennis ...

... van de lancering van de website van d'Oude Binnenstad. Want ook een buurtkrant gaat mee in de vaart der volkeren.

Vanaf de oprichting van Wijkoverleg d'Oude Binnenstad in het roerige jaar 1990 verschijnt onze krant vier keer per jaar. Meer dan vijftig jaar krantenhistorie vatten we nu samen in een overzichtelijk digitaal krantenarchief dat de recente geschiedenis van de Wallenbuurt in woord en beeld samenvat.

Betekent dit dat de papieren krant gaat verdwijnen? Zeker niet! Een krant moet je kunnen ruiken en voelen. Elk nummer weer. Daarom zult u hem trouw in uw brievenbus blijven vinden. In de kenmerkende goede drukwaliteit.

Op dit moment bevat het digitale archief buurtnieuws, leesverhalen en adverteerders die terug te zoeken zijn tot het jaar 2007. Voor de jaren die daaraan voorafgaan, speelt het spook van de digitalisering ons parten. De papieren kranten zullen in de komende tijd nog worden gescand en toegevoegd aan het door u te consulteren archief.

Wie de kranten van toen weer eens opent, zal zich erover verbazen hoe actueel sommige artikelen ook nu nog zijn, maar ook hoe de buurt door de jaren heen veranderde. En al die buurtgenoten, van wie we sommigen heel erg moeten missen.

We nodigen u van harte uit voor een bezoek op www.oudebinnenstad.nl.

GRIP OP UW LEVEN

Steun als het even niet meer gaat

CentraM biedt ondersteuning bij:

- Het omgaan met geld en schulden
- Het zo lang mogelijk gezond en zelfstandig thuis blijven wonen
- Problemen in relaties en een veilig thuis

CentraM ondersteunt en verbindt bewoners en geeft informatie & advies. U kunt altijd kosteloos bij CentraM terecht, een verwijzing is niet nodig.

U kunt contact met ons opnemen via:
020-557 33 38 • tussen 9 en 11 uur.
u kunt ook langs komen bij een van onze pluspunten in de buurt. Voor meer informatie en adresgegevens verwijzen wij u naar:
www.centram.nl

PASSENGER TERMINAL AMSTERDAM

Wilt u ook eens een
cruise schip zien?

Kijk op

www.ptamsterdam.com
voor de cruisekalender!

BRIDGES

INSPIRED BY RON BLAAUW

EEN CULINAIRE BELEVING VOOR ALLE ZINTUIGEN

Bridges is de plek waar elke Amsterdamer zich thuis voelt, met goede service, gastvrijheid en gezelligheid; een plek om te genieten van prachtige wijn-spijs combinaties. Executive Chef André Delpout creëert op een creatieve manier klassieke, traditionele gerechten met internationale invloeden en een unieke twist. Het restaurant in het hart van Amsterdam heeft in korte tijd een stevige plek veroverd tussen de beste restaurants van Nederland en werd in november 2013 bekroond met een Michelinster.

Er bestaat ook een mogelijkheid om privé te dineren in de Private Dining met uitzicht op de historische gracht en de Vloerhèque, het geklimatiseerde domein waar Wine Director in charge of Bridges, Lotte Wolf, de wijnen proeft en selecteert. Zo is Bridges een culinaire beleving voor alle zintuigen.

Bridges inspired by Ron Blaauw
Oudezijds Voorburgwal 197 | Amsterdam | +31 20 555 3 560 | Valet parking
info@bridgesrestaurant.nl | www.bridgesrestaurant.nl

Oudezijds Advocaten

Oudezijds Voorburgwal 237
1012 EZ Amsterdam
t 020-51 50 250
f 020-42 33 959
www.oudezijdsadvocaten.nl

Postbus 3611
1001 AK Amsterdam

K. de Bie
C. A. C. M. Ficq
S. de Vries
S. F. Yap

ZEEDIJK 43

METROPOLITAN

Huisgemaakt gelato en chocolade, van chocolatier Kees Raat

Warmoesstraat 135a | tel. (020) 330 19 55
www.metropolitan.nl

ma-zo: 09.00 - 22.00

Welcome to the pastry room!

UITVAARTCENTRUM ELDERS

rustig en intiem afscheid nemen in een kleinschalig rouwcentrum
t/o begraafplaats en crematorium De Nieuwe Ooster

020 6252201
Kruislaan 235 Amsterdam
www.davidelders.nl

HOUT EN PLAAT
MOOI OP MAAT

Houthandel Schmidt bv

O.Z. Achterburgwal 53-55
1012 DB Amsterdam
Tel. (020) 624 27 65 (020) 622 66 61
Fax: (020) 623 92 59
www.houthandelschmidt.nl
e-mail: houthandelschmidt@hetnet.nl
Maandag t/m vrijdag van 8.00-17.00 u.
Met eigen boot aanlegsteiger

OOK VOOR PVC, IJZER- EN ELEKTRAWAREN

Zeedijk 99 Amsterdam-C Tel. 020-6234908

YUCCA

O.Z. VOORBURG WAL 181, 1012 EW AMSTERDAM
tel. 020-624 87 66, www.yucca.nu

KLEDING & SIERADEN

"Wij brengen U dichterbij
het Oosten."

In ons 6 verdiepingen tellende winkel
vindt U onder andere:

- levensmiddelen
(Chinees, Japans, Thais, Indonesisch, e.a.),
- Chinese kruiden,
- kookboeken,
- keukenartikelen,
- meubelen (zowel nieuw als antiek),
- cadeau-artikelen,
- sier- en gebruiksvoorwerpen (Chinees en Japans),
- decoratiematerialen,
- kleding (Chinees en Japans),

Slechts 5 minuten vanaf Centraal Station!

Stormsteeg 9, 1012 BD Amsterdam
(ook ingang op Zeedijk 83)
tel.: 020-6221763, 6267513 - fax.: 020-6256543
http://www.dunyong.com - info@dunyong.com

LAUNDROMAT HAPPY INN

Open 7 dagen per week
8 AM - 10 PM

The best value in town
WARMOESSTRAAT 30
1012 JE AMSTERDAM
(020) 624 84 64
happyinn@planet.nl

www.hemelsemodder.nl
reserveren | 020 - 624 32 03

VERENIGING

VRIENDEN VAN DE AMSTERDAMSE BINNENSTAD
met hart voor de stad

Kom met de Vereniging Vrienden van de Amsterdamse Binnenstad (VVAB) op voor:
• behoud en herstel van de historische bebouwing van de binnenstad
• het bevorderen van een goed woon- en werkklimaat

Nog steeds worden plannen gemaakt en ontwikkelingen geïnitieerd, die een bedreiging vormen voor het unieke karakter van onze binnenstad. Plannen, die het monumentale karakter aantasten of ontwikkelingen, die eerder passen in een pretpark dan in onze mooie binnenstad.

Nu meer dan ooit is het nodig voor de VVAB om op te komen voor de binnenstad. Meer informatie over de vereniging vindt u op:

www.amsterdamsebinnenstad.nl

draag uw steentje bij en word lid!

Meld u aan als lid op www.amsterdamsebinnenstad.nl/lidworden

Boudewijn Oranje

Een jaar lang de bezem erdoor

EWOUT VAN DER HOOG

Boudewijn Oranje draagt als dagelijks bestuurder in stadsdeel Centrum verantwoordelijkheid voor het beheer van de openbare ruimte en dus ook voor het schoonhouden ervan. Hij trok met het stadsdeel ten strijde tegen het afval met een 'Aanvalsplan Schoon' en een 'Zomeroffensief'. Een terugblik op het afgelopen jaar laat zien dat die strijd nog niet gestreden is, maar dat er wel degelijk goede resultaten te melden zijn.

Laten we bij het begin beginnen.
Oranje: 'Goed.'

Tussen 2013 en 2016 werd de stad voller en vuiler. Dat gaf ook de centrale stad toe. De reiniging kreeg steeds vaker een onvoldoende. Waarom?

Oranje: 'Het aantal bewoners, toeristen en evenementen groeide. Maar tegelijkertijd moesten we, ook in ons stadsdeel, op de reiniging bezuinigen.'

Bezuinigen? Als je weet dat het steeds drukker wordt, dan laat je het budget voor schoonmaak en opruimen toch juist groeien?

Oranje: 'Nou, niet dus. De gemeente had ook voor het afgelopen jaar weer 45 miljoen euro begroot voor de straatreiniging. Gelukkig kwam er vlak voor de vorige jaarwisseling een aanvullend 'Aanvalsplan Schoon'. Dat betekent dat we 11,2 miljoen euro per jaar extra kunnen besteden aan urgente maatregelen.'

Noem er eens drie.

Oranje: 'Voor ons stadsdeel zijn de drie belangrijkste maatregelen: meer afvalbakken plaatsen, meer hotspots aanpakken en plus-teams inzetten.'

Meer afvalbakken? Dat klinkt logisch.

Oranje: 'Ja, want dat ging niet goed. Zo komen we de zomer niet door, zelden we tegen elkaar. De vuilnisbakken puilden uit. We hadden niet alleen extra bakken nodig, maar ook grotere.'

Komend kwartaal zullen we er in stadsdeel Centrum een fors aantal plaatsen. Afgelopen februari zijn er in het stadshart al tien grote zelfpersende bakken geplaatst. Zo'n persbak werkt op zonne-energie. Er kan wel 840 liter afval in, wat hij tot zeven keer indikt. En als hij bijna vol is, geeft zijn sensor dit aan en stuurt hij tijdig een mailtje naar de reinigingsdienst.

In de Damstraat en op de Achterburgwal stonden van die kleine Puccini-prullenbakken. Ze waren niet alleen te klein, maar ze hadden ook een schutkleur. Nou, die hebben we vervangen door grotere, beter zichtbare afvalbakken. En de kleintjes hebben we verplaatst naar een rustiger wijk.'

Mooi. En die hotspots?

'Ja, dat zijn probleemplekken waar de mensen op de gekste tijden grofvuil, bouwafval en

'Schoonmaken waar dat het hardst nodig is'

huisvuil dumpen. En dan gooien de toeristen er dus ook maar wat bij. Je vindt ze bij het Oudekerksplein, de containers op Nieuwmarkt en op de Bantammerbrug, en in de steegen rond de Wallen.'

Die hotspots zijn al jaren een probleem. Wat kun je eraan doen?

Oranje: 'Het Oudekerksplein en het Waaggebied hebben wij flink opgeknapt. Zo'n herprofilering helpt enorm. Bij de hoeken van de Oudezijds Armsteeg en van de Pieter Jacobsstraat zijn we nog bezig. En de Varkenssluisbrug bij de Damstraat kan bijna van de lijst af. De containers op de Nieuwmarkt zijn vaak nog te vol. Maar eromheen houden we het daar nu continu schoon.'

Maar over de containers op de Bantammerbrug wordt ook al jarenlang geklaagd.

'Klopt. Daar lagen inderdaad vaak meubels, zwerfvuil en vuilniszakken – ook omdat daar nauwelijks sociale controle is. We hebben er werkelijk alles tegen proberen te doen, maar uiteindelijk moet je de knoop doorhakken. We hebben de containers weggehaald.'

De containers zijn weg, maar de dump is gebleven. En waar moeten de mensen nu heen?

Oranje: 'Naar andere bakken in de buurt, bijvoorbeeld op de Binnenkant of de Nieuwmarkt.'

Wat zijn trouwens Plusteams?

'Plus betekent meer. Méér mensen, dus meer bezems en oranje pakken. Die maken extra rondes waar dat het hardst nodig is. Ze werken continu, flexibel en informatiegestuurd. Dus niet omdat die straat nu eenmaal op hun lijstje staat, maar omdat het ergens vies is en veel mensen daar last van hebben.'

Moeten er niet meer containers komen? Ondergronds bijvoorbeeld?

Oranje: 'Dat is een goede gedachte. Steeds meer stadsdelen laten de mensen hun restafval zelf naar ondergrondse containers bren-

gen. Maar in stadsdeel Centrum is er ondergronds én bovengronds nauwelijks plaats, zeker in het Wallengebied. We beginnen nu wel met het plaatsen van containers in postcodegebied 1012.

Amsterdam wil eigenlijk van dat gegooi met vuilniszakken in vrachtwagens af. Het is heel zwaar werk. Maar hier moeten we het dus nog blijven inzamelen.'

Amsterdam wil het op piekmomenten sneller schoon hebben. Lukt dat?

Oranje: 'Steeds beter. Denk aan de Nieuwjaarsviering, Koningsdag, de Gay Pride, Hartjesdagen, voetbalwedstrijden. Bij heel grote evenementen is het streven zelfs: binnen één dag helemaal schoon. We werken dan met herkenbare teams en verplaatsbare afvalbakken. De andere stadsdelen komen ons steeds vaker helpen. Soms veeg ik zelf mee.'

Eigenlijk is de hele zomer een piek.

Oranje: 'Dat klopt. Je hebt geen idee hoe vooral in de zomermaanden het eten en drinken op straat toeneemt en hoeveel extra zwerfvuil dat oplevert. Daarom hebben we een zomeroffensief gehouden. De prullenbakken werden vaker geleegd: geen zeven, maar tien keer per dag. Het vuil ernaast en erop werd steeds weggehaald.'

We hadden ook meer reinigingsploegen op straat, zodat we kleinere gebieden vaker konden reinigen. Meer handhaving op verkeerd aangeboden afval, ook 's nachts. En het grofvuil werd ook 's avonds en op zaterdag opgehaald.'

We hebben veel praktijkervaring opgedaan en steeds onze werkwijze aangepast. Daar kunnen bij het Zomeroffensief 2018 ons voordeel mee doen.'

Gaat Oranje zelf meehelpen om op 1 januari de vuurwerkresten en champagneflessen op te ruimen?

'Niet na de jaarwisseling. Ik help wel altijd mee na Koningsdag en bij de Gay Pride. En dat wil ik blijven doen, ook als ik straks na acht jaar geen stadsdeelwethouder meer ben.'

Wat doet de gemeente?

Dagelijks de straten schoonvegen en schoonspuiten.
Aangemelde afvaldump afvoeren.
Illegale afvaldump opruimen, terugdringen en zo mogelijk beboeten.
Na grote evenementen de stad binnen 24 uur schoon opleveren.
Met allerlei experimenten het publiek verleiden om de afvalbakken beter te benutten.
In drukke winkelgebieden aan de bewoners en ondernemers afvalzakken van verschillende kleuren verstrekken.

Wat kunt u zelf doen?

Huisvuil tweemaal per week buitenzetten op de inzamelingsdag, vanaf 6 uur 's ochtends tot het inzamelmoment.
Grofvuil pas buitenzetten na eerst een afspraak gemaakt te hebben via 020-2563555 of online.
Als legale vakantie-verhuurder de gasten goed informeren.
Illegale Airbnb-(ver)huurders en hun eventuele overlast melden via 14020.
Bedrijfsafval laten afvoeren door de gemeente of een particulier bedrijf, op de afgesproken inzameltijden.
Papier, glas, textiel en plastic-plusdrankkartons scheiden en naar de afvalcontainers brengen.
Illegaal gedumpt afval en volle containers melden via WhatsApp (06-4440655), Facebook, Twitter, Verbeterdebuurt-app, 14020 of de website amsterdam.nl. Eventueel de dader aanspreken.
In maart meedoen met de Landelijke Opschoondag en in september met de Keep It Clean Day.'

Stadsdeelcommissies

De troebele transparantie van het stadsbestuur

WALTHER PLOOS VAN AMSTEL

In maart 2018 mag u naar de stembus. Niet alleen voor een nieuwe gemeenteraad, maar u kiest ook vier tot zes buurtbewoners die in een stadsdeelcommissie mogen meepraten over wat de gemeenteraad hun voorlegt. Dat is 'eerlijk en transparant', zegt wethouder Choho.

Maar is dat zo? Of worden Amsterdammers weer eens blij gemaakt met een dooie mus? Oordeelt u zelf.

Van een regerende stadsdeelraad ...

Amsterdam kent, net als Rotterdam, een bijzonder bestuurlijk stelsel met zeven stadsdelen. Elk stadsdeel heeft met gemiddeld 100.000 inwoners ongeveer de omvang van een middelgrote gemeente.

In 2002 werd het stadsdeel Centrum als laatste ingesteld. Vanaf dat moment telde Amsterdam veertien stadsdelen, die later fuseerden tot de huidige zeven stadsdelen.

Tot 2014 functioneerden de stadsdelen grotendeels als autonome gemeenten met een eigen stadsdeelbestuur en een stadsdeelraad. Met taken en bevoegdheden als wonen, openbare ruimte, verkeers- en parkeerbeleid, welzijn, sport, onderwijs, kunst en cultuur en de dienstverlening aan de bevolking, zoals reiniging, openbare verlichting, stadstoezicht en vergunningen.

De stadsdelen hadden een volwaardig ambtelijk apparaat, net als gemeenten dat hebben, en een eigen budget.

... via een uitvoerende bestuurscommissie

In 2011 wilde minister Donner af van de deelgemeenten in Amsterdam en Rotterdam. Hij vond ze een overbodige extra bestuurslaag en wilde een kleinere overheid. Daarom werden de stadsdeelraden in 2014 opgeheven, en er kwamen kleinere bestuurscommissies voor in de plaats.

De centrale stad kreeg weer de bevoegdheden terug die eerder bij bijvoorbeeld stadsdeel Centrum lagen. De gekozen stadsdeelbesturen restte nog slechts een uitvoerende en soms adviserende taak. Omdat de meeste bevoegdheden en taken weer naar de centrale stad gingen, ontstond er opnieuw een grotere kloof tussen de burgers en het centraal bestuur in de gemeenteraad.

... en na een helder advies

In de afgelopen raadsperiode werd het functioneren van het stelsel met de bestuurscommissies geëvalueerd door een commissie onder leiding van oud-ombudsman Alex Brenninkmeijer. Die constateerde een 'ernstige constructiefout' en de conclusies waren scherp.

Volgens Brenninkmeijer zijn de Amsterdamse politici en ambtenaren meer met elkaar en hun partijpolitiek bezig dan met hun burgers. Die laatste voelen zich door de politiek in de kou gezet.

In het NRC van 15 juli 2016 zegt Brenninkmeijer: 'Er zijn in Amsterdam buitengewoon

Gemeente Amsterdam, fotograaf Edwin van Eis

betrokken burgers, die niet voor hun eigenbelang maar voor hun flat of buurt initiatieven ontplooiën. Hun boodschap is: ideeën gaan met dit bestuurlijk stelsel gewoon kapot. Er blijft niks van over. Zelfs bestuurscommissies zeggen dat hun ideeën door de centrale stad zonder opgaaf van reden worden afgewezen.' Omdat politici liever politieke strijd voeren dan dat ze met elkaar samenwerken om problemen van burgers op te lossen, zijn volgens Brenninkmeijer vooral de houding en het gedrag van het bestuur een probleem. Amsterdam is tot in de haarvaten politiek verdeeld en deze machtsstrijd bepaalt een belangrijk deel van de stadscultuur. Hierdoor is geen normale werking van democratie mogelijk: de burger is kansloos.

De 'ernstige constructiefout' die Brenninkmeijer beschrijft, is dat zowel de gemeenteraad als de bestuurscommissies direct worden gekozen. Maar als de bestuurscommissie alleen maar het beleid van de gemeenteraad mag uitvoeren kan dat tot conflicten leiden. Politici steggelen vooral over de vraag: wie gaat waarover?

Daarom adviseerde de commissie-Brenninkmeijer om bij de komende verkiezingen in 2018 de bestuurscommissies niet meer direct te laten verkiezen.

... naar een tadeloze stadsdeelcommissie

Na de zomer van 2016 mocht wethouder Choho aan de slag met een herziening van het bestuurlijke stelsel. Dat moest leiden tot meer ruimte voor participatieve democratie, voor de burger beter uitlegbare keuzes en een bestuursstijl die naar buiten gericht is.

Choho schrijft aan de gemeenteraad: de gemeenteraad maakt het beleid en het college en de dagelijks bestuurders van de stadsdelen voeren dat uit. Die laatste worden door de gemeenteraad benoemd, en de bestuurscommissies worden vervangen door stadsdeelcommissies waarin vier tot zes buurtbewoners mogen meepraten over de in de gemeenteraad genomen besluiten. En die buurtbewoners mag u in maart 2018 gaan kiezen.

Gaat dit wat worden? Wat kiest u dan en wie geeft dit straks?

Schijnonafhankelijk

Het is niet duidelijk over welke besluiten de stadsdeelcommissies straks mogen meepraten, want de huidige gemeenteraad schuift de manier waarop dat vorm moet krijgen gewoon door tot de nieuwe raad na de verkiezingen. Je kunt je afvragen hoe politiek dat is. Waarop stemt u dan straks in maart?

Formeel hebben de leden van de nieuwe stadsdeelcommissie geen status. Maar ze moeten wel in no-time een 'zwaarwegend advies' kunnen uitbrengen over dossiers nadat hieraan jarenlange voorbereiding en inspraak vooraf zijn gegaan. Als een gekozen burger zoets moet doen zonder ondersteuning door een zittende politieke partij, is dat schier kansloos. Daarom is er slechts sprake van een schijnonafhankelijkheid, want de burgerleden van de stadsdeelcommissie zullen aan de leiband van hun politieke vrienden in de gemeenteraad moeten lopen om dat voor elkaar te krijgen. Als echt onafhankelijke kandidaat maak je weinig kans.

En het is nog allemaal liefdewerk en oud papier ook. De vergoeding van 350 euro per maand is zelfs drie keer minder dan een huidig lid van de bestuurscommissie ontvangt. En daarvoor moet de burger dan intussen wel de inspraak uit de buurt zelf organiseren. De middelen daarvoor krijgt hij niet. Voor advies moeten de leden zelf binnen de gemeente gaan 'shoppen'.

Het is een wassen neus, vindt ook Els Iping. Zij was tussen 2006 en 2010 namens de PvdA voorzitter van stadsdeel Centrum. Ze zegt in een interview met AT5 op 25 oktober: 'Toen we nog echte stadsdelen hadden, hadden we ook echt wat te zeggen. Dan moeten nu acht mensen voor dat hele stadsdeel – dat is gewoon een kleine stad – de ogen en de oren van de buurten zijn, zodat het college op de hoogte is van wat er speelt. Maar ze hebben niks te zeggen.'

Niks te zeggen

Betrokken buurtbewoners kunnen de politiek in, maar hebben dus eigenlijk niks te zeggen. Dat viel ook de commissie-Brenninkmeij-

er op. Er lijkt op papier veel over samenwerking te worden gezegd, maar de praktijk laat iets anders zien. De gemeenteraad kan zich straks verschuilen achter het advies van de stadsdeelcommissie, waar burgers en ondernemers geen enkele formele relatie mee hebben.

Inmiddels heeft de commissie-Brenninkmeijer zich weer in de discussie gemengd met een open brief. Daarin schrijft zij: 'We voorspelden dat ons rapport, naar Amsterdamse traditie, door de politiek gebruikt zouden worden om in te 'shoppen'. Immers, op die manier is het eenvoudig politiek strijden. In de debatten die op de publicatie van ons rapport volgden, werden onze observaties over houding en gedrag van politici vrijwel stelselmatig genegeerd. Nu ligt er een liefdeloos compromis, waarvan niemand zich eigenaar lijkt te voelen.'

Boem op de neus. Opnieuw vervalt de Amsterdamse politiek in de oude fout om rond de eigen politieke navel te blijven draaien zonder zich veel aan de burger gelegen te laten liggen.

Volgens de commissie-Brenninkmeijer is er dan ook geen enkele sprake van de zo broodnodige cultuurverandering. Zij stelt in de open brief zelfs dat daar in haar ogen geen fundamenteel ander stelsel voor nodig is dan het oude.

'Daarvoor is nodig dat Amsterdamse politici de wil en durf hebben om, los van politieke belangen, verschillende vormen van democratische vernieuwing uit te proberen. De politieke cultuur in de Stopera kan alleen doorbroken worden door intensief met nieuwe vormen van democratie te gaan experimenteren en door anderen toe te laten tot het exclusieve genootschap op de Stopera', aldus de commissie.

Op 30 november heeft de gemeenteraad desalniettemin het besluit tot invoering genomen. Wethouder Choho blijft enthousiast over zijn plan. Op AT5 zegt hij op 1 december: 'Dit is en blijft een verbetering. Eerlijker en transparanter.'

Zoals gezegd: oordeelt u maar zelf.

Janny Alberts

'Bewoners klagen niet voor niks'

'Wanneer bewoners klagen, dan is daar een goede reden voor', zegt Janny Alberts, directeur van nv Zeedijk. 'Je moet goed luisteren naar bewoners. Zij kennen de getijden van de stad. Zij verblijven er 24 uur per dag. Ik begrijp het niet als bewoners het advies krijgen om maar ergens anders te gaan wonen als iets ze niet bevalt.' Voor Alberts is het een rampscenario als bewoners massaal zouden wegtrekken.

Volgens Alberts is een gezonde stad van bewoners en ondernemers samen. En waar plannen worden ontwikkeld voor winkeldiversiteit en marketingcampagnes de stad steeds aantrekkelijker maken voor nog meer bezoekers, komen de bewoners vaak in het gedrang. Daarom wil zij voor deze laatste groep een lans breken. Alberts: 'Dat bezoekers Amsterdam een fijne en gezellige stad vinden, wordt mede ingegeven doordat er wordt gewoond. Kijk maar eens naar nieuwe winkelcentra waar niet boven wordt gewoond. Daar gebeurt niets meer na sluitingstijd en heeft men een permanente zorg om het leuk, vernieuwend en veilig te houden.'

Vastgoedeigenaren

Volgens Alberts is er nog te weinig besef hoe de leefbaarheid van de stad kan worden gewaarborgd. Want er moeten niet alleen bewoners wonen, maar het moet ook een aangenaam leefkli-

maat zijn. 'Als je daarover nadenkt, heb je het niet alleen over maatregelen op straat, maar bijvoorbeeld ook over geluidsisolatie van woningen.' Volgens Alberts moet je dus niet alleen aankloppen bij de politiek, maar ook heel fundamenteel bij vastgoedeigenaren. 'Als je thuiskomt vanuit de soms helse drukte van de binnenstad moet er, bij wijze van spreken, in het trappenhuis al rust heersen.' Verhuur van woningen aan derden via Airbnb is voor Alberts dan ook een gruwel. Want als woningen zo verkapte hotelkamers worden, weet je niet meer wie er naast je woont. Als het begrip burens zo zijn betekenis verliest, raak je de samenhang in je gemeenschap in no-time kwijt.

Hechting

'En als je die samenhang dreigt te verliezen, is het niet minder dan noodzakelijk dat bewoners daarover aan de bel trekken', zegt Alberts. 'Zij weten best dat wonen in een binnenstad een kwestie van geven en nemen is, en dat je niet klaagt over het minste of geringste. Juist daarom zijn signalen van bewoners zo waardevol. Als zij klagen, weet je dat er echt iets mis is. Als je daar niet naar luistert, zie je dus belangrijke zaken over het hoofd.' Je moet volgens Alberts juist aan bewoners vragen hoe het eventueel anders of beter kan. 'Blijf praten, communiceer, luister, en begrijp dat juist de bewoners van de stad zorgen voor diversiteit waardoor ook de dokter, de bakker en de schoenlapper blijven. Wanneer die ver-

'Wie niet naar bewoners luistert, ziet belangrijke zaken over het hoofd'

dwijnen en de stad zich enkel richt op de toeristen, raken zij elke hechting kwijt.' Alberts is niet bang dat bewoners de binnenstad eenvoudigweg zullen verlaten. 'Maar om de bewoners in de binnenstad te houden, moet je de binnenstad voor de bewoners behouden.

Het cement van politiek, bewoners, verstandige ondernemers en vastgoedeigenaren heeft stevig onderhoud nodig. Als de bewoners daaruit wegvallen, houd je een lege huls over. En dan is de stad niet alleen haar balans, maar ook haar hart kwijt.'

NA. Een diepere laag? Of een lelijke sta-in-de-weg?

BERT NAP

De website van de Oude Kerk ronkt: 'Christian Boltanski creëert een nieuwe compositie in de Oude Kerk. Boltanski plaatst verschillende monumentale installaties om te speculeren over de vraag wat er gebeurt nadat ons leven ten einde is gekomen (NA). Op de zerkenvloer ontwierp de kunstenaar een landschap van tombes die vanaf de graven verrijzen. Dit werk creëert een nieuw perspectief en maakt een architectonische laag zichtbaar die onze aandacht op onze voorgangers vestigt.'

Ik zal het maar meteen zeggen: ik herken dat nieuwe perspectief en die architectonische laag over onze 'voorgangers' niet. De Oude Kerk is vol gezet met gigantische (de kunst-

naar noemt het 'monumentale') steigers met lappen zwart landbouwplastic. De mooie ruimte van de kerk is tot eind april volgend jaar weg. He-le-maal weg. Wie de Oude Kerk bezoekt, komt in een zwart en donker doolhof terecht.

Aandacht vestigen op de graven? Een buitenlandse bezoeker vergaapt zich juist aan de zerken die nu onzichtbaar zijn. Een kerk als begraafplaats? Dat kennen ze bijna nergens! Onze Amsterdamse voorvaders zijn er. Permanent. Maar dat wordt door deze 'tentoonstelling' volkomen genegeerd.

In plaats van kerkelijk licht hangt er nu de naargeestige wade van de dood. En je moet ook nog eens een tientje betalen om niet te mogen zien wat de grootsheid van de Oude Kerk in zich herbergt. Die is pas *monumentaal*.

NA. CHRISTIAN BOLTANSKI IN DE OUDE KERK

Soms zit een mens (ik, jij) goed fout.
Je ziet slechts leegte, waar er ruimte is.
En dood waar leven zich ontvouwt.
Je vult een huis van licht met duisternis.
Jij, gast, een koekoeksjong: voor jouw verhaal,
voor jouw geweldig eenzaam ik
druk je de anderen weg tot loos signaal
van NA. Na wat? Een abstract ogenblik.

Hier gaat het niet om na, maar nu.
En niet om ik, maar wij: jij, ik.
Je kijkt niet terug, je richt je blik
vooruit. Jij, hoor ons sein: Uur U.
Geflirt met overledenen hier niet van node:
Hij is een god van levenden en niet van doden.

Goed fout, maar daarom niet gevreesd:
want leer je van je fouten niet het meest?!

ADRIAAN DEURLOO

Hoe de kerk haar

tekst: HERMAN VUIJSJE
 illustratie: ROBERTA COHEN
 (www.robi-art.nl)

De kerk stond in het midden en herbergde de oudste leegte en de diepste stilte van de stad. Tienduizend doden hielden er de wacht, zwijgend onder hun zerken. Als je oplette, kon je een glimp van hun verhalen zien schemeren in het gefilterd licht dat door de hoge ramen naar binnen viel. Of in het weldadig halfduister van de winterdag.

De levenden zorgden voor een drukte van belang: hoepelende jongens, dartele honden, een moeder die haar kind de borst gaf. Maar altijd werd hun gerucht gedempt tussen de hoge witte muren en spande zich boven dat huiselijk vertier die grootse en lichte leegte.

Als de dagen kortten en waterkou optrok in de stegen en sloppen van de oude stad, werden de zerken met matten bedekt en werden de hongerigen en havelozen binnengedood voor koffie en warme melk, terwijl de domineesvrouw zich over de kinderen ontfermde.

Ook dit jaar kwamen ze op een winteravond aankloppen, een jongen in armelijke kledij en een tenger bleek meisje, hopen op beschutting tegen de snijdende kou. Maar wat ze ook klopten, hun werd niet opengedaan. Ze liepen naar de andere ingang, hun handjes ineengestrengeld voor wat warmte, maar de kerk bleef potdicht. Verder liepen ze, helemaal om de kerk heen, en nog een keer, wel zeven keer liepen ze een rondje om de kerk. Maar de deuren weken niet en ze kregen het zo koud, ze konden niet meer.

'Laten we even gaan zitten,' zei het jongetje, 'heel eventjes maar ...' Verstijfd zegen ze terneer op de stoep van een klein huisje dat daar tegen de kerk aan was gebouwd. En ach, hun oogleden werden zo zwaar, zwaarder en zwaarder werden ze en op 't laatst vielen ze toe. Bewegen deden ze niet meer. Zo zaten die twee daar met hun rug geleund tegen de kale koude muur.

En misschien hadden ze daar nu nog gezeten als achter hen niet zachtjes een deurtje was opengegaan waardoor een oud vrouwtje naar buiten keek.

'Ocherm!' Van ontzetting sloeg het besje de armen in de lucht. Meteen greep ze de kinderen bij de schouder en schudde ze stevig door elkaar.

'W... w... wie bent u?' vroeg de jongen toen hij eindelijk zijn ogen opensloeg.

'Ik houd hier bij nachte getrouwe de wacht', zei het vrouwtje vriendelijk. 'Ik ben Gerardina, de fee van klein, licht en zacht. Kijk maar om je heen, alles is hier klein in mijn huisje. Daarom houd ik ook zoveel van kinderen', en ze reikte de twee een mok warme chocola aan en een dikke plak peperkoek. 'Maar vertel eens, kleine lieverds, wie zijn jullie?'

'Ik ben het kleine meisje met de zwavelstokjes',

zei het meisje, dat weer wat kleur op de wangen gekregen had. 'Ieder jaar deel ik in de kerk mijn stokjes uit aan de arme zwerfkinderen, die ze dan afsteken en er mooie figuren mee maken in de lucht.'

'En ik,' zei de jongen, 'ik ben de kleine jongen met het swaffelstokje. Ik loop hier wel vaker rond in de buurt, maar da's een ander verhaal. Als ik genoeg heb rondgeneusd en naar binnen gekeken, ben ik altijd een beetje opgewonden en kom ik in de kerk spelen met de andere kinderen. Maar nu is alles dicht en mogen we er niet in! We kunnen niet eens naar binnen kijken, de ramen zitten veel te hoog.'

'Nu ...,' zei het vrouwtje geheimzinnig, 'daar weet ik wel iets op!' En ze pakte een keukentrapje, zette dat naast haar eettafelteje en wees op een luikje dat boven in de muur zat. 'Dit was vroeger het huisje van de organist en door het luikje kon hij de kerk in kijken, zodat hij wist of hij al moest gaan spelen. Kom maar op het trapje staan, dan kun je zien wat er binnen gebeurt. Maar ...', en nu gleed er een schaduw over haar lieve gelaat, 'julie moeten niet schrikken. Een tijdje geleden zijn er nieuwe kerkbazen gekomen, kerkbazen die niet houden van klein, maar van groot. Niet van licht, maar van duister. En niet van zacht, maar van hard. Luister maar ...', en daar deed ze het luikje open.

Het kleine meisje met de zwavelstokjes en de kleine jongen met het swaffelstokje vielen bijna van het trapje van de lawaigolf die ze in het gezicht sloeg. In het koor zagen ze allemaal mensen wild dansen op harde schettermuziek, terwijl felgekleurde lichten aan en uit floepten. Op een groot scherm waren blote mensen te zien die ook allerlei woeste bewegingen met elkaar maakten. Bij het koorhek zagen ze de nieuwe kerkbazen staan. Handenwrijvend stietsen die elkaar in de zij. 'Huiskamer van de stad of slaapkamer, wat maakt het uit', gniffelde de een. 'Als het maar zilverlingen oplevert', lispelde de ander.

De volgende ochtend sliepen ze een gat in de dag, de jongen en het meisje, maar werden gewekt door harde geluiden uit de kerk. Ze hoorden bonken en schuren en door het luikje zagen ze wat er aan de hand was: enorme sombere zwarte dozen werden naar binnen geschoven, namen de leegte in beslag en verduisterden het licht.

'Hehehe', grinnikten de kerkbazen en wreven zich de handen. 'Kunst waar je beter van wordt! Eerst tien zilverlingen betalen, anders kom je er niet in.' 'Eindelijk die horribele leegte opgevuld', sprak de hoogste kerkbaas. 'Wat hebben we aan die lucht en leegte? Allemaal ijdelheid! We moeten de mensen een belévenis bieden.'

Zo stonden ze daar te staan, die zware inktzwarte tombes, en de kerk was geworden gelijk het dal van de schaduwen des doods. Maar de kunstknipers kwamen kijken naar de nieuwe dozen van de kerkbaas en riepen om 't hardst: 'Prachtig! Heerlijk! Buitengewoon!' En de recensenten schreven in de krant: 'Hoe passend, die duistere dozen!'

Welk een diepe betekenissen worden hier aangeboord!' En uiteindelijk jubelden alle mensen in de stad: 'Wat een schitterend mooie aankleding! 't Is een kostelijk gezicht!'

'Maar ... het is gewoon een stel lelijke dozen!' zei het meisje met de zwavelstokjes. 'Het heeft niks om het lijf', vulde het jongetje met het swaffelstokje aan. 'Het is hard, zwart en groot', verzuchtte de fee en zwaaide machteloos haar toverstokje. Maar de mensen luisterden niet. Niemand durfde te laten merken dat hij de nieuwe dozen van de

kerkbaas maar niks vond, want dan zou hij geen kunstgevoel hebben of heel erg dom en ouderwets zijn.

Elke zondag kwamen de mensen in de kerk bijeen om God te eren en te danken, al vele eeuwen lang. Maar dit keer was het anders. De kerkgangers stonden weggedrukt in een hoekje. Verdwaald tussen de dozen sloegen ze vol ontzetting gade wat er midden in de kerk gebeurde. Daar hadden de nieuwe kerkbazen en hun aanhang zich vergaderd en sprongen in het rond. 'O dooie doos!' zongen ze bij hun dans rond de zwarte doos. 'O zwarte dood. De dood zit in de doos. Leve de dood, halleluja. O dooie dood, hoera.'

licht hervond

Een kerstspreekje

len!' riep schout-bij-nacht Willem van der Zaan. 'Stuur ze naar Nova Zembla', hoestte Jacob van Heemskerck.

'Luister!' Vice-admiraal Cornelis Jansz. de Haen overstemde iedereen. 'Ik heb zeven Duinkerker kaperschepen overmeesterd en ben gesneuveld bij het enteren van het achtste, ik weet waar ik 't over heb. Deze lui hebben onze kerk gekaapt, dus laten we ze met hun oor aan het dek spijkeren en naar de kelder sturen!'

'Maar heren, héren toch ...', klonk een stem uit de zuiderzijbeuk. 'Zulke drastische maatregelen zijn echt niet nodig. Er zijn andere manieren om deze ongelukkigen van hun dwaalleer te genezen.' Het was Jacob Hooy, grondlegger van de vermaarde drogisterij. 'Ik heb een beter idee', vervolgde hij op geheimzinnige toon. 'Gaan jullie maar rustig slapen en laat het verder aan mij over.'

De volgende avond, 't was de avond voor Kerstmis, vroor het dat het kraakte. De straten en stegen lagen er uitgestorven bij. Misschien kwam het daardoor dat niemand de oude Jacob Hooy heeft gezien toen hij, diep weggedoken in zijn mantel, de kerk uit glipte en rechtsaf sloeg, de Voorburgwal op.

Even verderop betrad hij een koffieschenkerij en kruidenzaak op de hoek van de Dollebegijnsteeg. 'Een tiende schepel folia sinsemilla om mee te nemen', fluisterde hij de uitbater toe. Daarna vervolgde hij zijn weg naar het Rusland, waar hij bij een andere drogerijenhandel anderhalve maat cannabis sativa forte bestelde.

'Kan ik u misschien ook interesseren in wat peyote, mescaline en psilocybine?' informeerde de verkoper. 'Prima spul, meneer, puur biologisch!' 'Nooit van gehoord, jongens, maar doe er maar tien vingerhoed bij.'

Daarna begaf de oude zich naar de kruidenwinkel van zijn nazaten aan de Kloveniersburgwal, waar hij het geheel mengde tot een heilzame melange. Hij greep een handvol Goudse pijpen uit het rek en spoedde zich terug naar het bedehuis, waar de kerkbazen bijeenkleumden tussen de kille dozen, pogend zich het lijf warm te houden met extra wambuizen en boezeroenen. Verwarming hadden zij niet ontstoken, daar waren ze te inhalig voor. 'Kijk eens, heren, ik kom u namens ons familiebedrijf een weldadig pijpje aanbieden, dat uw boten van binnen zal doen opgloeien.' En de oude Jacob reikte hun de gevulde gouwenaars aan.

Verbaasd staken het kleine meisje met de zwavelstokjes, de kleine jongen met het swaffelstokje en

de fee van klein, licht en zacht hun neus om de hoek van de kerkdeur, die wijd open stond. Binnen verspreidden de kroonluchters een gastvrije gloed, een behaaglijke warmte kwam hun tegemoet en vanuit het koor was geroezemoes, glasgetinkel, gezang en ook een hoop gegiechel te horen. En o ja, de ruimte was vervuld van een blauwige damp die een vreemde, prikkelende geur verspreidde.

Toen ons drietal aarzelend naar binnen stapte, trad een van de kerkbazen al op hen toe. Hij maakte een diepe buiging en riep uit: 'Welkom! Ik voel me zo licht als een veer en zo vrolijk als een schooljongen. Laat licht en lucht weer ons godshuis binnentreden! Wég met die dirty dozen!' En meteen gaf hij een schop tegen het dichtstbijzijnde zwarte gevaarte.

Een ander snelde naderbij en vatte de fee bij beide handen: 'Mijn allerliefste Gerardina, hoe gaat het u? Hier hebt u de hele inhoud van mijn bankrekening! Deel maar uit aan de daklozen, de gevallen vrouwen en de zwerfkinderen.'

En de baas van de kerkbazen gooiden z'n hoed in de lucht en riep: 'Laten wij zacht zijn voor elkaar! Zalig kerstfeest in een lege en lichte kerk. Kom eens hier, bovenstebeste kinders, ga hiermee gauw naar de Hema, koop daar al het snoep dat je krijgen kunt en zeg dat ze 't meteen hierheen brengen. Als jelui zorgt dat het er binnen een half uur is, krijg je elk een daalder op de koop toe.'

Nu, dat lieten ze zich geen twee keer zeggen, het jochie met het swaffelstokje en de kleine meid met de zwavelstokjes. Ze renden naar de Nieuwendijk zo gauw hun beentjes hen dragen konden. En toen ze beladen met snoepgoed terugkwamen, werden de grote zwarte dozen tot aan de rand toe gevuld met kerstkransjes, schuimpjes, groene chocolade hulstblaadjes met een rood besje erop, spekkies, tum-tum, zwart-op-wit, pepermuntjes, dropveters, toffees, toverbollen, amandelbonen, zuurstokken, Zeeuwse babbelaars, Haagse hopjes, haverstro, kaneelkussentjes, laurierdrop en zoethout.

En alle kinderen uit de buurt, de schoffies en bleekneusjes, en ook de daklozen en zwerwers, de straatmadelieven, portieklapers, nachtvinders en morgensterren mochten daarna de dozen aan flarden scheuren en het snoepgoed opscheppen van de vloer en opdiepen uit de kieren tussen de zerken. Het was een machtig mooi tafereel!

Daar sloeg hoog boven hen de grote klok twaalf uur en het carillon liet licht en zacht zijn klanken als sneeuwvlokken dwarrelen over de oude binnenstad. En het kleine meisje deelde haar zwavelstokjes uit en de lichtjes speelden vrolijk langs de muren van het oude godshuis en zetten het in een feestelijke luister.

Maar die nacht, toen iedereen sliep, klonk er gerucht in het oude gebouw. Her en der werden zerken opzij geschoven en staken de doden verstoord het hoofd omhoog. De een na de ander nam het woord en de anderen luisterden aandachtig, want het waren niet de minsten die hier lagen.

'Heb erbarmen,' kreunde componist en organist Jan Pietersz. Sweelinck, 'die nieuwe psalmen zijn werkelijk niet om aan te horen!'

Saskia, Rembrandts vrouw, blikte treurig in de richting van het raam boven het hoogkoor waardoor iedere negende maart om negen over half negen een zonnestraal op haar grafzerk valt. Nu was het verdwenen achter zo'n somber zwart staketsel. 'We moeten iets doen', riep schilder en uitvinder Jan van der Heijden. 'Laten we de brandspuit erop zetten en die lui de goot in spelen.'

'Opsluiten in de IJzeren Kapel', adviseerde burge-

meester Cornelis de Graeff. 'Daar zitten ze de komende eeuwen goed.'

'Da's veel te soft', klonk een diepe stem. Het was Frans Banning Cocq, de kapitein van de Nachtwacht. Hij hief reeds zijn hand: 'Uitrukken, mannen! Legt aan! Richt uw donderbussen en musketten en laat ons die woekeraars de tempel uit schieten.'

'Nee, wacht!' Admiraal Abraham van der Hulst was overeind gekomen van zijn praalgraf bij de toreningang. 'Ze moeten het zeegat uit! Laten we ze op boten zetten en afduwen de Zuiderzee op. Net als in 1578, de vorige keer dat 't misbruik in Godes kerk moest worden afgestraft.'

'Ja, en dan klimmen ze in Diemen weer aan wal en zijn ze binnen de kortste keren terug!' klonk het smalend van verschillende kanten. Het waren de andere zeehelden die zich roerden. 'Kielha-

(parenthese:)
 BUREAU VOOR
 VORMGEVING,
 DTP EN
 DIGITALE MEDIA

huisstijlen, brochures,
 leaflets, affiches,
 catalogi, omslagen,
 boekproducties, folders,
 (digitale) formulieren,
 advertenties, websites etc.

info@parenthese.nl

Hotel Restaurant Bar TORENZICHT

Een ECHTE Hollandse zaak
 met redelijke prijzen
 ook voor buurtbewoners

met ondermeer
 een heerlijk broodje bal
 een uitstekende uiensoep
 een prima biefstuk
 en veel meer...

Oudezijds Achterburgwal 93

De openings-/sluitingstijden van het restaurant zijn:
 Van: Ma - Vr 12:00 uur / Za en Zo 11:00 uur
 Tot: Zo - Do 22:00 uur / Vr en Za 01:00 uur

Op vertoon van deze advertentie ontvangt u
 een korting van 10% in het restaurant

NNM

Eten op zeer hoog niveau
 voor een uiterst redelijke
 prijs in een ontspannen,
 informele sfeer

Warmoesstraat 111

**OP
 ZOEK?**

Eindeloze
 mogelijkheden
 als vrijwilliger

Vrijwilligers Centrale
 Amsterdam

Maak een afspraak voor een bemiddelingsgesprek!
www.vca.nu/centrum | 020-5301220

**de koffie
 schenkerij**

Genieten van goede koffie, heerlijke
 zoetigheden, een lekker broodje of
 biologische soep? Dat kan bij ons in
 de sacristie van de oude kerk!
 Binnen proef je de historie van deze
 prachtige plek en bij mooi weer
 is het genieten in het pittoreske
 tuintje. Graag tot ziens!

Oudekerksplein 27, de Wallen
 Facebook.com/koffieschenkerij
 Instagram: @de_koffieschenkerij

**WIJS &
 ZONEN**

Hofleverancier

ZEEDIJK 43

parfumerie.nl

Parfumerie "Marjo"
 Zeedijk 68-70 & Damstraat 27-29

- Winnaar Thuiswinkel Awards 2015
- Veel voordeel & service
- Gratis verzending vanaf 60 euro
- 1 dag levertijd
- Gratis retourservice
- 9.1 Klantenbeoordeling
- 20 dagen bedenktijd
- Al 50 jaar 2 winkels in Amsterdam

jemi

bloemenwinkel

warmoesstraat 83a amsterdam
 020 - 625 60 34 www.jemi.nl

Wij zijn gespecialiseerd in:

- Abonnementen
- Trendy boeketten en arrangementen
- Bloemen lunches
- Workshops
- Bezorgservice voor binnen- en buitenland

Je zou je poten
 uit je k... lopen
 om hier een
 borrel te kopen

cafe De Zeevaart

O.Z. Achterburgwal 28
 AMSTERDAM

**Rinus
 Wil
 Rob**

**HET KLEINSTE HUIS
 AMSTERDAM**

Thee- en
 keramiekboutique

Specialiteiten van
 Hollandse bodem

Oude Hoogstraat 22
 1012 CE Amsterdam
 020-752 75 85
www.hetkleinstehuis.nl

**DE L'EUROPE
 AMSTERDAM**

Geniet van het nieuwe De L'Europe

Hoofdstad Brasserie
 Gelegen aan de Amstel met prachtig
 uitzicht op De Munt.
 3-gangen-menu voor € 35,-
 inclusief wijnarrangement voor € 48,-
 Dagelijks geopend van 07.00 - 23.00 uur

Freddy's Bar
 Geniet van het perfect getapte biertje of
 een mooie klassieke cocktail in de hotelbar
 waar De L'Europe's gasten en
 Amsterdammers graag samenkomen.
 Dagelijks geopend van 15.00 - 01.00 uur

De L'Europe Amsterdam, Nieuwe Doelenstraat 2-14
 Amsterdam, T: +31 (0)20 531 17 77 E: hotel@leurope.nl

**ANTIQUARIAAT
 A. KOK & Zn.**

Oude Hoogstraat 14-18
 1012 CE Amsterdam
 telefoon 020 - 623 11 91
 fax 020 - 623 28 09
 e-mail: kok@xs4all.nl
 internet: www.antiquariaatkok.nl

In- en verkoop van
 prenten en boeken.
 Specialisaties o.a. Kunst,
 Letterkunde, Architectuur,
 Archeologie, Topografie,
 Etnografie & Biologie.

nv Zeedijk
 beheer werkt!

De NV Zeedijk wenst
 bewoners en ondernemers
 een economisch gezonde
 en leefbare binnenstad toe
 in 2018.
 Fijne feestdagen!

Op onze website
www.nvzeedijk.nl vindt u
 informatie over het werk van
 NV Zeedijk

Zeedijk 47
 1012 AR Amsterdam
 + 31 (0)20 625 84 67
 + 31 (0)20 620 33 49
info@nvzeedijk.nl
www.nvzeedijk.nl

JAN IJSKES
 FUNDERINGSTECHNIKEN
 "DE COOGH"

- Plan ontwikkeling, constructeur en vergunning aanvraag.
- Trillingsarm heien en trillingsvrij persen Ø114 t/m Ø406 mm.
- Inpandig aanbrengen van stalen damwand.
- Heimachines met een doorrijdbreedte vanaf 63 cm.
- Minimale werkhogte 1,35 meter.
- Funderingsherstel inclusief sloop en betonwerkzaamheden.
- Opvijzelen en rechtzetten van woning en gebouwen.
- Paaladvies en paal controleberekeningen.

FUNDERINGSSPECIALIST

Daam Schijfweg 22-24, 1507 BD Zaandam
 Tel.: 075 - 616 39 04, Fax: 075 - 635 67 62
info@decoogh.com / www.decoogh.com

COMPAGNIETHEATER

wo 17 jan. 2018, do 18 jan. | 20:30

Habib
 {ZEP Theaterproducties}

HABIB is een openhartige
 truth or dare tussen een man
 en vrouw die hun roots
 hebben in Marokko en Turkije.
 In een snelle opeenvolging van
 dialogen, monologen en
 muziek worden we meegenomen
 in hun verleden.
 Ze delen hun ervaringen met
 liefde, seks en relaties.

www.compagnietheater.nl
 020-520 53 10

De wereld van de Zeedijk in woord en beeld

EDDY APPELS

Op 18 december werd in de Olofskapel op de Zeedijk het boek *De wereld van de Zeedijk* gepresenteerd. Een prachtig vormgegeven boek – samengesteld door Eveline Renaud, die de foto's voor haar rekening nam, en met teksten van Parool-journaliste en buurtbewoner Corrie Verkerk en schrijver/journalist/musicoloog en eindredacteur van de Volkskrant Pay-Uun Hiu.

Het fotoboek presenteert alle ondernemingen op de Zeedijk. Verder bevat het boek zeer leeswaardige artikelen over de Zeedijk met zijn opvallende personages, feesten, de Aziatische keuken en Chinatown. Het is een feest van herkenning voor zowel ondernemers als bewoners. Voor bezoekers aan de Zeedijk zou het gerust als reisgids kunnen dienen. Het boek schetst de huidige straat, maar er is ook aandacht voor de recente geschiedenis.

Draak

Eveline Renaud, de samenstelster en fotografe, maakte in 1996 samen met Marian van de Veen-van Rijk het boek *Ondernemers op de Zeedijk*, een ode aan de ondernemers die moeilijke tijden hadden doorstaan. Nu, twintig jaar later, kreeg Renaud de opdracht van de

Pay-Uun Hiu, Corrie Verkerk en Eveline Renaud

ondernemersvereniging, de BIZ Zeedijk, om alle ondernemers van de straat voor hun zaak te fotograferen. Dat leverde zoveel materiaal op dat het idee ontstond voor het nieuwe boek waarin de foto's werden aangevuld met de verhalen over de Dijk.

'Het is echt een wandeling van de kop tot aan de staart. Als je het op de tekening in het boek ziet is het ook net een draak, met echt een kop en een staart', aldus Renaud. 'Wat me opgevallen is tijdens het fotograferen en wat ik zo leuk vind aan de Zeedijk, is dat er op dit moment heel veel invulling wordt gegeven aan jongeren, door de vele op jongeren gerichte conceptstores. Dat is een hele leuke verandering'.

Ook bij de Chinese ondernemingen is er duidelijk sprake van verjonging, zegt Pay-Uun Hiu, die de teksten over de Aziatische ondernemingen voor haar rekening nam. 'Wat ik bijzonder vind, is dat een aantal Chinese zaken met een lange staat van dienst op de Zeedijk nu floreert onder leiding van de kinderen of kleinkinderen van de oprichters. Veel bedrijven zijn begonnen als kleine familiebedrijfjes van de eerste generatie Chinese migranten. Harde werkers die buiten hun winkel niet veel contact met de Nederlanders hadden, vaak ook door taalproblemen. Hun kinderen spreken beide talen vloeiend, zijn meestal hoogopgeleid, maar kiezen uiteindelijk toch voor de familiezaak. Doordat ze goed geïntegreerd zijn en goed op de hoogte van alle digitale ont-

wikkelingen, kunnen ze ook inspelen op de huidige trends.'

Veerkracht

Naast deze positieve trends dient er echter ook een voetnoot te worden geplaatst bij minder gunstige ontwikkelingen die een succesvolle straat snel kunnen inhalen. In een bijzonder voorwoord van Eberhard van der Laan, dat door de redactie vlak voor diens overlijden werd ontvangen, waarschuwt hij daarvoor:

'Bij al die positieve ontwikkelingen blijft het echter ook zaak om de vinger aan de pols te houden. Het wordt steeds drukker in de (binnen)stad, dus ook op de Zeedijk. De opmars van de zogenaamde 'Nutellazaken', ijswinkels en toeristische steakhouses mag er niet voor zorgen dat de diversiteit ingrijpend wordt aangetast. Want die diversiteit is en blijft het visitekaartje van de Zeedijk.'

De woorden van oud-burgemeester Van der Laan indachtig gaat de Zeedijk de toekomst tegemoet, met een prachtig boek als getuige van deze veerkrachtige straat.

De wereld van de Zeedijk, ISBN 978 94 921 1021 3, € 29,50.

Dit fullcolour fotoboek van ca. 500 blz. is te koop in de boekhandel en via www.evelinerenaud.com. Boekhandel Pantheon in de Sint-Antoniebreestraat richt een etalage in n.a.v. het boek.

Nes 39 Champagne!

WILLEM OOSTERBEEK

'Oui, oui, let the bubble begin.' Geen rode wijn, geen witte wijn, geen rosé, geen cava. Champagne en niets anders dan dat. Daarmee is L'Atelier du Champagne, sinds een jaar gevestigd in de Nes, de enige winkel in Nederland die uitsluitend en alleen champagne verkoopt.

Nadat hij in 1996 in San Francisco een wijnbar had gezien, wilde hij zelf ook zo'n zaak. In 2005 opende Robert Braam zijn eigen *Bubbles & Wines* in de Nes. Het was de tweede wijnbar van Nederland.

Inmiddels is de bar een goedlopende zaak geworden en zijn er meer dan honderdzestig wijnbars in Nederland. Daarom werd het volgens Braam tijd voor iets nieuws en dat werd, ook in de Nes, *L'Atelier du Champagne*. Uitsluitend gewijd aan de mousserende wijn uit de Champagnestreek in Frankrijk, want alleen de wijn uit dit gebied mag de naam champagne dragen.

Boven de deur van de ingang staat nog altijd dat er tabaksblaadjes werden gedroogd, maar dat is lang geleden. Nu geen bruine tabaksresten meer in het pand op nummer 39, maar hagelwitte wanden met champagneflessen te kust

en te keur.

Braam: 'In de Champagne zijn zesduizend boeren die wijn verbouwen. Vroeger werd een groot deel van die wijn verkocht aan de grote handelshuizen zoals Moët & Chandon, Pommery en Bollinger. Dat gebeurt nog steeds, maar inmiddels zijn er ook boeren die nu hun eigen champagne maken en iedereen heeft zijn eigen stijl.'

Zwezerik

Die eigen stijl heeft alles te maken met wat een wijn uniek maakt, aldus Braam. 'Ieder stukje grond is anders: de ligging ten opzichte van de zon, de grondsoort.' Niet alleen de plek waar de druivenranken staan, maar ook de manier waarop van de druiven wijn wordt gemaakt zorgt voor verschillen in stijl. 'De één gebruikt houten fusten, de ander amfora's van klei.'

In de winkel – en op internet via de website – zijn uiteraard de 'grote jongens' te koop, zoals Veuve Cliquot en de Piper-Heidsieck, maar er zijn ook volstrekt onbekende champagnes als Jerome Dehours, Henri Giraud en Jannisson & Fils. 'Moët & Chandon produceert veertig miljoen flessen per jaar, Jerome Dehours veertig duizend. Dat is nogal een verschil, natuurlijk.'

Robert Braam (links) laat zijn gasten graag proeven

Toch zijn deze 'kleine' champagnes niet per se duurder. Braam: 'Nee, de prijs van de bovengenoemde wijnen is zo'n veertig, vijftig euro en vergelijkbaar met die van de bekende merken. We hebben hier 350 verschillende soorten, van achttien euro tot achttien duizend euro.'

Het is een misverstand om te denken dat je alleen tijdens Oud en Nieuw champagne drinkt, en dat besef begint volgens Braam langzaam maar zeker tot steeds meer mensen door te dringen.

'Mensen staan er steeds meer voor open. Nu drinkt men het ook als aperiti-

tief. Maar je kunt het ook gerust bij een voor-, hoofd- of nagerecht drinken. Om eens wat te noemen: een gerijpte champagne, zeg uit 2000 of 2002, past heel goed bij zwezerik.'

Feest

Wie nader kennis wil maken met deze toch speciale drank kan lid worden van *Le Club du Champagne*. Elke week organiseert Braam voor de leden een proeverij. Lid worden voor één proeverij kan en kost twintig euro; een lidmaatschap voor een jaar kost 280 euro. Braam voelt zich met zijn twee zaken

prima op z'n gemak in de Nes tegenwoordig. 'Toen ik hier begon met *Bubbles & Wines* was het een behoorlijk treurige situatie. Het was een dood stuk, zeker toen Fortis dichtging. Ik heb vijf jaar tegen een spookhuis aangekeken. Het pand waar ooit honderden mensen werkten, was leeg en donker. Overal was graffiti op gespoten, het stonk naar urine. Toen ik hier begon, hoopte ik dat het opgeknapt zou worden. En kijk nu eens! Alleen de straat moet nog worden vernieuwd. Dat gaat gebeuren vanaf maart 2018. Daarna is het echt een feest om door de Nes te lopen.'

Huisartsenpraktijk Adrie Heijnen

'De bank zei: waar begint u aan? Die vond me te oud'

EVELINE VAN DIJCK

Sinds 2 oktober houdt huisarts Adrie Heijnen (61) praktijk in de Koestraat 5a.

'Het was dringen. De aannemer eruit, wij erin. Met kunst- en vliegwerk was de noodzakelijke verbouwing net op tijd klaar.'

Na een jarenlange zoektocht naar geschikte praktijkruimte, waarover deze krant meermalen berichtte, bood de gemeente Heijnen afgelopen mei het pand in de Koestraat aan.

'Binnen drie dagen moest ik beslissen en een verbouwingsplan indienen. Het was hier één grote zaal, totaal ongeschikt voor een praktijk. Per 1 juli ging de huur al in. M'n makelaar verklaarde me voor gek, maar ik moest wat. Per 1 oktober liep het huurcontract aan de Oudezijds Voorburgwal 151 af.'

Buurtactie

In 2008 startte de zoektocht naar een geschikte praktijkruimte in de buurt. De oude praktijk aan de Oudezijds Voorburgwal 151 was eigenlijk ongeschikt vanwege de trappen die patiënten op en af moesten. Pogingen om de parterre erbij te huren draaiden op niets uit.

Het was het begin van een zoektocht door de buurt die vele teleurstellingen kende. Het leegstaande klooster van de zusters Augustinessen aan de Warmoesstraat werd door de gemeente verkocht aan een projectontwikkelaar die er een supermarkt in vestigde. Het voormalige politiebureau Warmoesstraat was uitstekend geschikt om een gezondheidscentrum in te vestigen, maar ging naar de hoogste bidder die een huisarts niet zag zitten. Diverse andere panden passeerden de revue, maar niets lukte vanwege de huurprijzen die doordat de gemeente ervan afzag.

'Steeds moesten er verbouwingsplannen op tafel komen, allemaal weggegooid geld. Nooit heb ik overwogen om dan maar een praktijk over te nemen in

de periferie. Wel heb ik op een bepaald moment overwogen om te stoppen.'

Ondanks steun die burgemeester Van der Laan had toegezegd om de hier gewortelde basisvoorziening te behouden, kwam de gemeente niet met een

geschikt alternatief. Na protest van buurtbewoners werd uiteindelijk de Koestraat aangeboden.

'Ik zit hier dankzij de buurt die actievoerde tegen de gemeente voor behoud van mijn huisartsenpraktijk in de bin-

nenstad. Het was hartverwarmend hoe buurtbewoners me steunden. Dat er geen gemeentebestuur is voor eerstelijnsgezondheidszorg is verwonderlijk. Je zou toch zeggen dat een buurt recht heeft op goede medische zorg.'

Heijnen, die al sinds 1986 huisarts is op de Wallen, heeft de verbouwing zelf moeten financieren. 'De bank zei: waar begint u aan? Die vond me te oud.'

Verse koffie

Bij de verhuizing is de samenwerking met collega Arjan de Meij ontbonden. Binnen Heijne's huisartsenpraktijk zijn twee assistentes en twee praktijkondersteuners werkzaam en ook een huisarts in opleiding. Gezien de forse huur die Heijnen moet opbrengen, is hij gedwongen om twee van de gecreëerde werkruimtes te verhuren. In een ervan komt een psychotherapeut/seksuoloog, de andere is nog te huur.

In het huurcontract staat dat de gemeente het pand alleen op tijdelijke basis wenst te verhuren en dat het contract afloopt op 30 juli 2022. Dan moet het leeg en ontruimd opgeleverd worden. 'Er is mij bij navraag verzekerd dat dit slechts een standaardhuurcontract is voor panden die de gemeente nu in de binnenstad te huur aanbiedt. En dat er te zijner tijd weer andere overwegingen gelden, maar zekerheid heb ik niet en dat is wel stress verwekkend.'

Het fris geleverde en praktisch verbouwde pand heeft in het midden een ruime wachtkamer waar als vanouds de verse koffie en thee in een hoekje staan. 'Die muurtjes zijn niet gebouwd om over vijf jaar weer af te breken.'

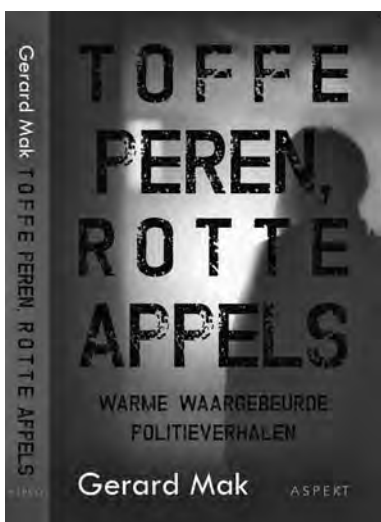
Heijnen hoopt dat hij nog lang in de Koestraat kan blijven. 'Ik ben verknocht aan deze buurt en aan mijn patiënten. Als huisarts heb je een relatie met mensen, je gaat een verbinding met ze aan, je ondersteunt ze zo goed mogelijk. Ik vind het leuk om met mensen om te gaan, zeker hier in de binnenstad. Ik hou van m'n vak en wil nog jaren door.'

Gemeente, doe wat!

Bij het gemeentelijke beleid voor de eerstelijnsgezondheidszorg als basisvoorziening in een buurt kan men vraagtekens zetten. Steeds meer medische zorg wordt tegenwoordig richting huisarts geschoven, die vaak een spilfunctie heeft in het welzijn van de buurtbewoners. Het pand aan de Koestraat zou goed kunnen dienen als gezondheidscentrum, maar de gemeente besloot de eerste verdieping aan een organisatie te verhuren die niets met zorg uitstaande heeft. Kennelijk wordt het buurtbelang van een goede basiszorgvoorziening niet onderkend.

In het algemeen is het met de huisvesting van huisartsen in Amsterdam, zeker in het Centrum, matig gesteld. De Amsterdamse Huisartsen Vereniging maakt zich hierover grote zorgen. De vraag is of er bij de gemeente niet iemand aangesteld kan worden die met name de eerstelijnsgezondheidszorg en huisvesting daarvan in zijn portefeuille krijgt. Gezien de ervaringen van Heijnen lijkt een helder beleid hoognodig.

Waargebeurde politieverhalen

Gerard Mak is een goede bekende van het Wallengebied. Jarenlang heeft hij er gewerkt als politieman: eerst bij de geüniformeerde dienst en daarna als rechercheur op de Warmoesstraat en de Beursstraat. Zijn carrière beëindigde hij als waarnemend chef van de CID op het hoofdbureau.

Als auteur is Gerard Mak niet minder productief dan als politieman; zijn nieuwe boek *Toffe peren, rotte appels* is alweer zijn elfde. Het is een verzameling warme, waargebeurde politieverhalen van twee doorsnee politieagenten in de binnenstad van Amsterdam. Ruim veertig korte verhalen over de menselijke kant van het politievak. Wat maken de agenten mee, hoe gaan ze met elkaar om, hoe werkt zo'n politieorganisatie?

Ook dit boek is er weer een geworden met veel humor, en met een goed beeld van zowel het gevarieerde politiewerk als het burgerwereldje waarin de dienders moeten optreden.

Jongeren die bij de politie willen gaan werken moeten dit boek zeker lezen als introductie op het politievak. Buurtbewoners zullen bij het lezen smullen van de herkenning van hun buurt. Oudgedienden zullen Gerard en zijn maten zeker terug kennen. Wie wil weten wat er allemaal gebeurt pal onder de oppervlakte van het oude centrum van onze stad moet deze verhalen zeker lezen.

Toffe peren, rotte appels, ISBN 978 94 633 8323 3, € 19,95.

AccorHotel The Grand trakteert

Zondag 19 november heeft AccorHotels zijn vijftigste verjaardag gevierd met een genereus gebaar naar de 'helden van de buurt'. Wereldwijd opende de van oorsprong Franse hotelgroep op die dag zijn deuren voor brandweertlieden, verplegers, leerkrachten en vrijwilligers onder de noemer #WelcomeHeroes. Remco Groenhuijzen, general manager

van Hotel Sofitel Legend The Grand, ontving vijftig medewerkers van het Rode Kruis afdeling Amsterdam-Amstelland op een grandioos ontbijt. De directeur van het Rode Kruis, Paul Strengers, benadrukte de warme relatie die er bestaat tussen het hotel en het Rode Kruis dat dit jaar zelf zijn honderdvijftigjarige bestaan viert.

Gastenburgh

Er is weer plaats in de herberg

NORINDA FENNEMA

Na een grondige restauratie is Gastenburgh, de opvanglocatie van het Leger des Heils voor dak- en thuislozen, met ingang van 1 december weer geopend.

Al decennialang is dit pand op de Oudezijds Voorburgwal 87 en 89 eigendom van het Leger. Tijdens de verbouwing is het helemaal gestript en vervolgens opnieuw ingericht. Het oogt er nu schoon en helder, met een centrale balie, zitjes in frisse kleuren en een door glas afgeschermd rookruimte. Voor de gezamenlijke maaltijden is er een goed geoutilleerde keuken.

De opvang biedt voor tijdelijke huisvesting plaats aan vijftig mensen, maar tijdens het winterseizoen wordt dat uitgebreid tot vierenzeventig plaatsen. De sfeer is er vriendelijk. Een team van ruim twintig medewerkers zorgt overdag en 's nachts voor voldoende structuur en veiligheid.

Vanuit je hart

De heropende opvang heeft een speciaal plekje in het hart van Harry Doef, de huidige stedelijk directeur Zorg van het Leger des Heils. Ooit begon hij in dit robuuste pand immers zijn carrière als 'snuffelstagiër', onder de hoede van Henny Tinga, zelf protegee van Majoor Bosshardt. Omdat ook Doefs echtgenote bij het Leger werkt, zij het op een andere locatie, zijn werk en privé voor hen vaak niet erg strikt te scheiden. Doef: 'Op onze bruiloft bestond ongeveer de helft van de gasten uit dierbare cliënten.' Het tekent de sfeer binnen de organisa-

Harry Doef is blij dat de Gastenburgh weer mensen kan opvangen

tie. Er wordt met respect omgegaan met kwetsbare mensen die meestal behoorlijk wat hebben meegemaakt. Met sommigen trekt Doef langdurig op en zo maakt hij veel bijzondere dingen met hen mee. Van professionele distantie moet hij niets hebben. 'Het is juist belangrijk dat je vanuit je hart werkt. De cliënten hebben al zo veel narigheid meegemaakt, dat ze feilloos aanvoelen wan-

neer iets welgemeend is of juist niet. Regels zijn natuurlijk noodzakelijk, maar aan intuïtie heb je veel meer in dit werk.' Juist door het wederkerige contact valt er veel van elkaar te leren, meent Doef, die zijn jarenlange ervaring met bijzondere mensen koestert. 'De relaties die je aangaat met mensen zijn vaak zeer bepalend voor het resultaat.' Hij vertelt enthousiast over de vele per-

soonlijkheden die hij heeft leren kennen. Het zijn bijzondere verhalen en hij heeft plannen voor een reünie. De keerzijde van het verhaal is dat hij ook vele uitvaarten heeft moeten bijwonen. 'Dakloze mensen leven gemiddeld vele jaren korter dan mensen die meer geluk hebben in het leven. En het verschil tussen een geslaagd leven en het tussen wal en schip raken is in de praktijk maar klein.'

De mensen die het niet meer zelf redden in het leven en geen eigen netwerk meer hebben, kunnen terecht bij het Leger des Heils. Naast verslavingsproblematiek en psychiatrische stoornissen heeft de financiële crisis ook velen in de problemen gebracht. Ook eisen echtscheidingen soms een enorme tol. In principe biedt de Gastenburgh hulp aan mensen die langdurig in Amsterdam hebben gewoond, maar het blijkt niet altijd makkelijk om van mensen in een nijpende situatie te verlangen dat zij met geldig bewijsmateriaal komen.

Cirkel weer rond

Onder de gasten van de Gastenburgh zijn er wel eens onderlinge spanningen, maar de ervaring leert dat conflicten niet vaak uit de hand lopen. Vroeger is dat wel eens anders geweest, ook in de directe omgeving van de opvang. In het begin werd er vanuit de buurt dan ook vrees geuit voor overlast door rondhangende personen en ongewenste straathandel. Daarom is een goede relatie met de buurt heel belangrijk, weet Doef, die het Leger des Heils vertegenwoordigt in het Integraal Burgwallen Overleg (IBO). Voor alle locaties van het Leger, dus ook die op de Wallen, is het verbeteren van de buurt een belangrijk uitgangspunt. Daarom investeert de organisatie ook in het faciliteren van activiteiten en bijeenkomsten voor de cliënten, en bijvoorbeeld het organiseren van maaltijden voor buurtbewoners. Doef is blij dat de Gastenburgh weer mensen kan opvangen. Zijn werk bij het Leger des Heils is nog lang niet klaar, maar hij is weer terug op de plek waar hij ooit begon. Met de heropening is voor hem de cirkel rond.

De politie gaat voor 'vijf sterren'

Aan de balie van een politiebureau krijgt het personeel elke dag te maken met mensen uit veel verschillende landen en met verschillende talen. Soms voor iets onschuldigs, maar vaak ook voor lastiger zaken, zoals een aangifte.

Hannelore van Sante, teamchef van bureau Burgwallen, realiseert zich dat de opleiding van politiepersoneel niet altijd op die taak is toegesneden. Maar hoe kun je mensen die zich melden beter en adequater van dienst zijn, op vriendelijke wijze en in de juiste taal? Uit die vragen ontstond het idee om eens te gaan kijken hoe zo iets er binnen de hotelsector toe gaat. Het leidde tot een uitwisseling tussen teamchef Van Sante en hoteldirecteur Tom Krooswijk van vijfsterrenhotel De l'Europe. Van Sante: 'Wij willen het proces van intake en service sterk verbeteren. Ook wij streven naar een 'vijfsterren'-concept: met goed opgeleide baliemedewerkers die hun talen spreken, een zuil voor eenvoudige online-aangiftes en hosts die mensen bij hun hulpvraag begeleiden.'

Klantgericht

De uitwisseling met hotel De l'Europe bleek voor Van Sante een uitgelezen kans om binnen de organisatie van een vijfsterrenhotel te kijken wat 'hospitality' daar inhoudt. Op 31 oktober ruild ze met Krooswijk en werd hoteldirecteur voor een dag. Krooswijk kreeg de kans om zijn hotelpraktijk te vergelijken met de politieorganisatie.

Van Sante was enthousiast: 'Ik heb heel veel geleerd over dienstbaarheid aan de klant. Hoe je vriendelijke klantgesprekken voert, maar ook hoe je het personeel in nieuwe ideeën meeneemt, want dat blijkt soms lastig.' Krooswijk was op zijn beurt een ochtend te gast op het politietrainingscentrum Overamstel en sprak later met de wijkteamchefs. Ook daar ging het gesprek over hoe om te gaan met vaardig-

heidstrainingen voor personeel en welke dilemma's dat soms met zich meebrengt.

Hoewel een vijfsterrenhotel en de politieorganisatie op het eerste gezicht weinig met elkaar gemeen lijken te hebben, blijkt dat Van Sante en Krooswijk veel van elkaar hebben kunnen leren. 'Er komt zeker een vervolg.'

Tom Krooswijk en Hannelore van Sante

Spookhuis: méér dan krakende traptreden

'De dag is voor de mens, de nacht is voor ons'. Dit motto siert het onlangs verschenen boek *Amsterdamse Spookhuizen*.

Het nieuwe boek is een vervolg op *Spookhuizen van Amsterdam*, dat Corrie Verkerk in 2004 schreef samen met haar voormalige *Parool*-collega Malika Sevil. De spannende verhalen en bloedstollende ervaringen die daarin beschreven stonden, zijn door Verkerk aangevuld met recente achtergrondinformatie en nieuwe verhalen, legendes, liederen en spookgedichten. Na lezing van het boek loop je heel anders langs het Trippenhuis aan de Kloveniersburgwal, waar de gebroeders Trip de traptreden nog steeds doen kraken, of langs de intact gebleven gevel van Spinhuissteeg 4 (nu onderdeel van het Radissonhotel) waar een geest gegeneerd werd.

'Geloof je zelf in spoken?' Die vraag werd Verkerk dikwijls gesteld tijdens het schrijven van het boek. Nou, eigenlijk niet. Maar na het spreken van zoveel, dikwijls broodnuchtere mensen werd ze iets minder sceptisch. Geesten waren waargenomen door stoere vrachtwagenchauffeurs, nuchtere schoonmakers, door schrijvers van naam, horecapersoneel en andere, doorgaans down-to-earth types. Sommigen voelden zich overvallen door de plotselinge spokerijen, vertel-

den zij aan Verkerk. Weer anderen meenden van jongs af aan te weten 'dat er meer is tussen hemel en aarde'. Vlak voor de deadline van het boek werd Verkerk tot haar verrassing zelf onderdeel van een spookverhaal dat zich afspeelde in haar ouderlijk huis...

Zout

Als je het gevoel hebt dat iets of iemand naar je kijkt, terwijl er verder niemand in huis is en als dat vaak gebeurt in eenzelfde ruimte, dan zou dat een (spook)teken aan de wand kunnen zijn. En als je daarbij een koude windvlaag voelt of temperatuursdaling, dan stijgt het spookwaarheidsgehalte met sprongen!, zo lezen we. Naast een uitgebreide spookchecklist voor thuis geeft Verkerk tips ter 'spookontruiming', zoals zout strooien in kammerhoeken, raamkozijnen en drempels, want zout verdrijft negatieve energie. Of nog simpeler: grote schoonmaak houden, want 'energieën blijven kleven aan stof en vuil' en spoken houden niet van een proper huis.

Wie samen met de auteur door behekst Amsterdam wil wandelen, kan zich aanmelden voor een reis door het huisveringwekkende spookverleden van de stad. Mailen naar: spookyamsterdam@gmail.com.

Amsterdamse Spookhuizen, ISBN 978 94 629 7075 5, € 16,50.

LES PETITES PUCES
 (HANDGEMAAKTE) SIERADEN
 & UNIEKE CADEAUTJES!
 t/m 24 december dagelijks geopend!
 25 en 26 december gesloten.

SINT JANSSTRAAT 61

Heel januari flinke najaarsopruiming!

Korting tot 50%!

@lespetitespuces

CONDOMERIE
 condoomspecialzaak

winkel • online shop
 groothandel • deskundig advies

Warmoesstraat 141 • Amsterdam
 tel 020 6274174 • fax 020 6389265

condoms@condomerie.com
 www.condomerie.com

ANING 2014
 MEATBALL TRAITERIE

MISTER MEAT BALL

Ambachtelijke Stampotten

Diverse huisgemaakte gehaktballen o.a. Grootmoeders, Pikante en Suprise

Homemade Roti Rol Kip of Vega

Nieuwebrugsteeg 21
 Amsterdam 1012 AG
 020-3044520
 info@mrmeatball.nl

Met de lekkerste KAZEN,
 mooie wijnen,
 en Delicatessen

Rokin 66

WOUT ARXHOEK
 FROMAGER DEPUIS 1973
 KAAS CHEESE QUESO FROMAGE

DE BRASSE
 DE BRASSE
 DE BRASSE
 DE BRASSE

Onweersstaanbaar Vlaams

Eetcafé de Brakke Grond
 Dagelijks geopend voor koffie, lunch, borrel en diner.

Bezoek nu het vernieuwde museum

MUSEUM
Ons' Lieve Heer op Solder

Oudezijds Voorburgwal 38-40
 Amsterdam www.opsolder.nl

X FELIX X KOPIEER X & PRINT

VOOR AL UW SNELLE PLOTWERK, PRINT & BINDWERK EN NOG VEEL MEER!

HEEFT U VRAGEN? WIJ BEANTWOORDEN UW MAIL 24/7 MAAR BELLEN KAN NATUURLIJK OOK EN DE KOFFIE STAAT ALTIJD KLAAR.

NU 15% KORTING
 OP UW PRINTWERK WANNEER U ONS EEN GOOGLE REVIEW GEEFT!

Bethaniëndwarsstraat 6E 1012CB Amsterdam
 ☎-020-6259807 ✉ felixol@xs4all.nl
www.felixkopieer.nl

CAPSICUM NATUURSTOFFEN

 Oude Hoogstraat 1
 Amsterdam
www.capsicum.nl
 020 623 1016

GRAND CAFÉ KRASNAPOLSKY

www.grandcafekrasnapolsky.nl

Gevestigd in
 NH Collection Grand Hotel Krasnapolsky
 Dam 9, Amsterdam

WIJS & ZONEN
 Hofleverancier

ZEEDIJK 43

cc oude doelen

Oude Doelenstraat 11
 1012 ED Amsterdam
 020-3032453

 coffeecompany

40y
 THE BULLDOG™

Since 1975

AMSTERDAM
 WARMOESSTRAAT 89

ANTWERP
 FALCONPLEIN 14

BERLIN
 MOTZSTRASSE 22

PARIS
 24 RUE DU TEMPLE

ONLINE
 MISTERB.COM

 佳利印刷
 Kelly Printing & Copy

digital - offset - webdesign

In the heart of Amsterdam

Folders, Flyers, Placemat, Invoice, Envelop, Menu, Takeaway menu, Lamination, Binding, Hosting, Design, DTP, Roll-up Banner, Lettering, Business Card

Quick Stamps

Express
 Indoor / outdoor
 sticker, canvas, poster, light-board film, banner. All Sizes

Zeedijk 93, 1012 AT Amsterdam
 T: 020 - 6273 354 F: 020 - 6247 884
 E: info@kellyprinting.nl

Good quality & service

BROUWERIJ DE PRAEL
 WINKEL

ONZE VERNIEUWDE WINKEL MET ÉCHT AMSTERDAMSE PRODUCTEN

- ✓ eigen ambachtelijk gebrouwen bier
- ✓ cadeauverpakkingen
- ✓ genevers & likeuren
- ✓ alles voor bij de borrel
- ✓ Geels koffie & thee
- ✓ Kesbeke
- ✓ Brandt & Levie
- ✓ en vele andere ambachtelijke Amsterdamse producten

OUDEZIJD'S VOORBURG WAL 30
 1012 GD AMSTERDAM
 020 - 408 44 70

Wat schoon is, blijft langer schoon

Marjan Zoon met straatconciërge Harry Vreede (links) en prikker Abdul Driouech

'Zo'n toerist, die zie je al wat rondloeren. In zijn hand een leeg plastic patatbakje, colablikje of servetje. Hij wil dat kwijt. Tien stappen wil hij nog wel lopen. Maar dan? Neerzetten op een Nuon-kastje? Of toch op straat gooien? Dat willen we vóór zijn.'

Aldus Marjan Zoon, sinds kort stedelijk projectmanager ondernemersparticipatie binnen het *Aanvalsplan Schoon*. We komen haar tegen op het Damrak, bij het frietverkoop punt Manneken Pis. 'Wij hebben op het Damrak nu opvallende bakken geplaatst, net als in drie andere winkelgebieden. Appelgroen,

met een flink grote opening. De winkeliers krijgen van ons vuilniszakken en ze geven ons een seintje als we die vol kunnen ophalen.'

Appelgroene bak

Zou dat helpen? Zoon: 'Ja. Overdag heb je op straat al heel veel andere schoonmaakbewegingen met veegkarondes, het ophalen van bedrijfsafval of huisvuil, kartoninzameling en prullenbakkenrondes. Maar zeker na vijf uur 's middags zijn de nieuwe afvalbakken echt nodig.'

Tot laat in de avond opereren in de winkelgebieden ook de bijbehorende

Streetcleaners, zoals de 'prikker' en de 'straatconciërge'. De prikker ruimt met zijn knijper en afvalzak het laatste vuil van straat, terwijl de straatconciërge het contact onderhoudt met de ondernemers.

Zoon: 'Dat verloopt speels, dus niet in ambtelijke taal of met *dit-moet-en-dat-moet*. De bedrijfsleider adopteert zo'n appelgroene bak. Wat blijkt? Het winkelpersoneel houdt het daaromheen steeds beter schoon, zelfs als het gaat om kauwgom en peuken iets verder weg.'

De *Streetcleaners* starten om negen uur 's ochtends, als de winkels opengaan, en leveren alles voor elf uur brand-schoon op. Voor hun natje en droogje hoeven ze overigens niet langer helemaal terug naar de bedrijfskantine. Ze kunnen voor hun pauzes terecht bij een hotel en universiteit in de buurt.

Nieuw is dat straatconciërges ook bijzetvuil en klein grofvuil mogen meemenen – voor zover ze dit kunnen dragen. Dat wordt dan wel achteraf nader onderzocht. Is er een dader te achterhalen? Is het grofvuil aangemeld? Heeft het ophaalsysteem misschien gefaald? Soms betreft het een probleemplek of bijvoorbeeld een verhuizing.

Belonen jullie dan niet het verkeerde gedrag van de passanten door alles wat ze op straat gooien steeds maar weg te halen?

'Nee. Dat is een oude discussie. Vroeger hebben we ons dat nog wel eens afgevraagd. Maar waar het smoezelig oogt, zal het publiek ook maar wat blijven aanrommelen. Dus die discussie zijn we voorbij. Hoe schoner het is, hoe schoner het blijft.'

Graag meer hotels in de binnenstad

NORINDA FENNEMA

Er is veel weerstand tegen nieuwe hotels in de binnenstad. Daarom wekt het nieuwsfeit dat juist de bewoners van de Gelderse kade ijveren voor de vestiging van een nieuw hotel enige verbazing. Sterker nog, de bewoners pleiten zelfs voor een hele nieuwe hotelketen in de binnenstad en zijn een crowdfundingproject gestart. Volgend voorjaar wordt hun eerste nieuwe vestiging al een feit: een wormenhotel op de Bantammerbrug.

Buurtbewoonster Bernadette de Wit is initiatiefnemer van het hotelproject. 'Het is een duurzaam plan. Ik heb behoefte aan een positief project waarbij buurtgenoten kunnen meedoen, want dat is goed voor het gevoel van verbondenheid.'

De wormen in een wormenhotel maken compost van restanten ongekookte groente en fruit, fijngeknipt tuinafval, koffiedik en ander gft-afval. Rowin Sniijder van *Le Compostier* gaat het robuuste wormenhotel leveren en zal het project begeleiden.

Een composthoop groeit heel geleidelijk en de wormen in de bovenste laag gaan aan de slag om het groene 'afval' te verwerken tot nieuwe compost van goede kwaliteit. In het begin leven er enkele handen vol, maar dat groeit al gauw uit tot een paar duizend.

Een wormenhotel neemt niet veel ruimte in en ziet er verzorgd uit, bijvoorbeeld met planten op het dak. Het stinkt beslist niet en het gezamenlijk beheren van een wormenhotel kan zorgen voor meer sociale cohesie in een buurt.

Ook stichting Buurtcompost biedt een

keuze aan wormenhotels. Peter Jan Brouwer heeft zijn buurtinitiatief in de Pijp succesvol zien uitgroeien van startpakket met 'getrainde' compostwormen tot nazorg en natuurlijk workshops voor de aspirant-compostmeesters. De compostwormen komen uit eigen kwekerij, want niet alle wormen zijn geschikt voor deze taak.

In samenwerking met de gemeente Amsterdam plaatst hij wormenhotels en begeleidt hij bewoners bij het onderhouden ervan. Brouwer: 'Ook mensen die niet gecharmeerd zijn van aparte inzameling van gft-afval voelen zich aangesproken door deze lokale benadering. Buurten heb ik zien veranderen door een enkel wormenhotel: van anonimiteit tot straten waar men elkaar weer vriendelijk gedag zegt of een buurtfeest organiseert.'

Startkapitaal

Het wormenhotel op de Bantammerbrug is een particulier initiatief door middel van crowdfunding. Nog steeds melden zich donateurs en er is een heuse hoofdsponsor.

Geld dat overblijft gaat naar Fonds Wormenhotels Binnenstad, een 'revolving fund' dat wordt beheerd door het wijkcentrum d'Oude Stad. Dat bedrag zal worden gebruikt als startkapitaal voor het volgende wormenhotel, enzovoorts. De Wit: 'Zo blijft het niet bij dit ene wormenhotel, maar breiden we uit tot een heuse hotelketen.'

Wie wil bijdragen aan een groene binnenstad kan zich aanmelden of een financiële bijdrage leveren via:

www.oudestad.nl/wormenhotel

Willem de Jong van Poelgeest

Urk, een stukje Amsterdam

Tot in de negende eeuw lag er in wat nu IJsselmeer heet een groot eiland. Het water had in de vroege Nederlanden vrij spel en door natuurgeweld viel het eiland in twee stukken uiteen. Zo ontstonden twee aparte eilanden: Urk en Schokland.

Schepen die vanuit Amsterdam via Texel naar de Noordzee voeren kwamen in de Zuiderzee verschillende gevaren tegen, zoals ondieptes. Omdat het eiland Urk voor de navigatie als belangrijke herkenningspunt gold, werd er in 1617 een vuurbaken gebouwd. Door afkalving van het eiland moest het echter regelmatig verplaatst worden. Voor de Urkers was het vuurbaken van weinig economisch belang en het werd slecht onderhouden.

Omdat Urk voor Amsterdam wel van zeer groot belang was vanwege de scheepvaartroutes, kochten de Amsterdamse regenten het eiland in 1660 voor het bedrag van 14.000 gulden. Vanaf dat moment viel Urk dus onder Amsterdams gezag. Ook Schokland werd een stukje Amsterdam.

Dat had voor de eilanders grote gevolgen. Nadat een Amsterdamse delegatie een bezoek had gebracht aan Urk, dat toen nog katholiek was, werd er afgesproken dat het eiland tot het protestantisme zou gaan.

Ook de rechterlijke macht stond onder Amsterdams toezicht. In 1668 veroordeelde het gerecht een vrouw van de eilanden tot vrouwentucht in het Spinhuis

aan de Oudezijds Achterburgwal en werd ze dus overgebracht naar Amsterdam. De burgemeesters verleenden haar in 1669 gratie.

Het onderhoud van het eiland Urk was trouwens voor Amsterdam een dure kwestie, want de kosten beliepen soms wel 18.000 gulden per jaar.

Op 18 januari 1710 bracht een storm zoveel schade toe dat het eiland onbewoonbaar dreigde te worden. De burgemeesters van de stad Amsterdam gaven op 5 juni dat jaar octrooi tot het houden van een loterij ten behoeve van het her-

stel en kustverbetering van Urk. Amsterdam kreeg van de Staten van Holland het recht om anker gelden, ten bedrage van 30 stuivers per schip, te heffen voor elk schip dat voor anker ging bij Emmeloord, gelegen op het noordelijk deel van het eiland Schokland. Zo werd de financiering van het herstel enigszins gedekt.

Vanwege de veiligheid voor de toenemende scheepvaart drongen de Staten van Holland in 1716 aan op de bouw van een nieuw en permanent vuurbaken. De eilanden bleven tot 1792 in het bezit van de stad Amsterdam.

Initiatiefnemer van het hotelproject Bernadette de Wit

Alarm: 112

Politie en Brandweer:

Alarmnummer	112
Niet spoedeisend	0900-8844
Brandweer Amsterdam	(020) 555 66 66

Wijkagenten:

Dick Eenhuizen	06 51 41 38 86
Hermanjan Jansen	06 22 94 41 19

Handhaving:

Bij overlast op straat	14 020
Horeca overlast	14 020
Milieu-overtredingen	14 020
Inspectie Bouwen en Wonen	14 020
Meldpunt Overlast water	0900-9394
Parkeerbeheer	(020) 251 33 22
Wegslepen	(020) 251 33 23

Gezondheidszorg

Ambulance Amsterdam	(020) 570 95 00
Eerste hulp OLVG	(020) 599 30 16

Centrale Doktersdienst	088 00 30 600
Kruispost	(020) 624 90 31
Dierenambulance	0900-210 00 00

Gemeente Amsterdam:

www.amsterdam.nl	
Stadhuis	14 020
Gemeentelijke Ombudsman	(020) 625 99 99

Stadsdeel Centrum:

www.amsterdam.nl/centrum	
Algemene informatie	14 020
Meldpunt Zorg & Woonoverlast	(020) 255 29 14
Aanmelden Grofvuil	(020) 256 35 55
www.amsterdam.nl/afval/grofvuil/ophalen/centrum	

Wijkcentrum:

www.oudestad.nl	
d'Oude Stadt	(020) 638 22 05

Storingen:

Openbare verlichting	14 020
Gas en elektriciteit	0800-9009

nieuws overzicht

oktober

- 5** Burgemeester Eberhard van der Laan overlijdt op 62-jarige leeftijd.
- 10** Zweedse supporters vieren een feestje voorafgaand aan de laatste kwalificatiewedstrijd tegen Oranje.
- 14** In de hele stad luiden de klokken voor de uitvaart van burgemeester Van der Laan.
- 18** DJ Richie Hawtin opent het Amsterdam Dance Event met een gratis concert op de Nieuwmarkt.
- 22** Aanstormend raptalent Leafs bezoekt de Zeedijk.
- 23** Een tussenrapportage van het Binnenstad Offensief laat zien dat de criminaliteit daalt, maar de overlast door drukte stijgt.
- 29** De laatste dag voor de kermis op de Dam. Die moet weg om de drukte in het Centrum te beperken.

november

- 1** Drogisterij Jacob Hooy kan blijven voortbestaan. Er is een overeenkomst met de nieuwe pandeigenaars. De winkel gaat wel drie tot zes maanden dicht voor een verbouwing.
- 2** AT5 meldt dat het gemeentebordeel nog niet volledig wordt gerund door sekswerkers.
- 2** Start van de vierdelige televisieserie 'Filemon op de Wallen'.
- 3** Ondernemers in de Nieuwe Hoogstraat organiseren een wedstrijd 'sloom fietsen' om aandacht te vestigen op het drukke fietsverkeer in de straat.
- 3** Er worden vier fietstaxi's in beslag genomen bij een controleactie op de Dam en de Nieuwmarkt.
- 8** Locoburgemeester Eric van der Burg kondigt aan dat het aantal handhavers van het Binnenstad Offensief met een derde wordt verminderd.
- 8** Er is in de internationale pers steeds meer aandacht voor de 'overcrowding' van Amsterdam.
- 12** Er komt meer ruimte voor dronken Engelsen door het touringcarverbod in de binnenstad, beweert de belangvereniging van touringcars.
- 14** De VVD klaagt over 'proppers' bij de rondvaartboten in de Oudezijds Voorburgwal. De gemeente zegt dat stadsdeel Centrum moet handhaven.
- 18** De Universiteit van Amsterdam viert haar 385-jarig bestaan in de gebouwen rond de Oudemanhuispoort.
- 18** De politie verricht 148 aanhoudingen in een weekend. De meeste voor bezit of verkoop van (nep)drugs.
- 21** De Rekenkamer publiceert een onderzoek over de ontwikkeling van winkels en horeca op de Wallen.
- 24** Airbnb zegt dat zij een zegen zijn voor de Amsterdammers, die allemaal van het toerisme profiteren.
- 24** In de Oude Kerk opent de tentoonstelling NA, bestaande uit monumentale zwarte plastic 'graftombes'.
- 29** De website van de BBC publiceert een artikel over kinderopvang Prinses Juliana achter de Oude Kerk.
- 30** Café Casablanca krijgt een gevelsteen 'Het leven is een circus' boven de deur.

december

- 5** De boot van Sinterklaas kan maar met moeite aanleggen bij de Oude Kerk door alle toeristensloepen.
- 7** Er komt een nachtelijke afsluiting voor taxi's in het zuidelijke Wallengebied.
- 18** In de Olofskapel wordt het boek *De wereld van de Zeedijk* gepresenteerd.

*De redactie en
de bezorgers van
d'Oude Binnenstad
wensen u fijne
feestdagen en een
gelukkig 2018!*

WONEN OP DE WALLEN

Wie? Erik Rikkelman, Mieke en zoon Russel.
Waar? Koestraat, sinds 2003.

MARIAN VAN DE VEEN-VAN RIJK

Erik Rikkelman is grafisch ontwerper en Mieke is een bekende zangeres. Voordat ze in het Wallengebied kwamen wonen, was het Prinseneiland zeventien jaar hun thuis. Het was daar fijn maar stil, soms leek het wel of het elke dag zondag was. Ze waren weinig thuis. De Jordaan was hun centrum, daar was het levendig en gezellig.

Toen de gezinsuitbreiding zich aankondigde, werd het huis te klein. Van een vriendin hoorden ze dat er een pand te koop stond in de Koestraat. De begane grond was een garage en de bovenverdiepingen werden bewoond door slechts een stokoude poes. Na een ingrijpende verbouwing wonen ze nu met veel plezier in de straat waar ze bijna iedereen kennen. Wel moesten ze even hun draai vinden in de binnenstad, maar inmiddels zijn ze ingeburgerd.

Zoon Russel ging in de buurt naar de basisschool St. Antonius en had daar een fijne tijd. Russel is inmiddels 14 jaar.

Als kleine jongen kwam hij op een koude winterdag verontwaardigd thuis. De bikinimeisjes achter het raam stonden op de tocht en de mannen bleven maar doorpraten met de deur wagenwijd open. Dat doe je toch niet!

Als vormgever is Erik onlangs gehuldigd als Beste Kookboekenontwerper van het Jaar en in Parijs ontving hij in het oude Folies Bergère de Gourmand kookboek award. Naast boeken heeft hij ook de stoelbekleding ontworpen van het Gemeentelijk Vervoer Bedrijf. Het lichtblauwe dambordmotief dat hij daarvoor heeft gebruikt is een ode aan zijn oma, die zich als een echte dame doorgaans in deftige pied-de-poulepakjes kleedde.

Wijkcentrum d'Oude Stadt zoekt nieuwe ruimte

Dertig jaar geleden vestigde Wijkcentrum d'Oude Stadt zich in de Nieuwe Doelenstraat 55, in een gebouw dat destijds speciaal voor de instelling werd gebouwd.

Nu is het pand verkocht aan een vastgoedbelegger en de huur opgezegd. De nieuwe eigenaar heeft de huurprijs verviervoudigd. De rechter heeft bepaald dat het wijkcentrum uiterlijk 1 april 2018 het onderkomen dient te verlaten.

Nieuwe huisvesting is nog niet gevonden, waardoor de organisatie dreigt te verdwijnen. Wat is hier gebeurd?

Twee maanden geleden vierde Wijkcentrum d'Oude Stadt nog zijn 60-jarig jubileum. De laatste 30 jaar, sinds 1 januari 1988, huist het op de huidige plek.

Wijkcentrum d'Oude Stad is het actieve informatiepunt van en voor bewoners die het woon-, werk- en leefklimaat in hun buurt willen verbeteren. Het is een platform voor bewonersparticipatie voor zeven buurten in stadsdeel Centrum.

Het instituut biedt ondersteuning aan bewoners bij contacten met gemeentelijke en hulpverlenende instanties en bij het schrijven van verzoeken en bezwaarschriften. Het houdt zich ook bezig met communicatie richting het stadsdeel, de centrale stad en de politiek, probeert beleid te beïnvloeden en houdt de uitvoering en handhaving in de gaten.

Het wijkcentrum wordt gerund door vrijwilligers en faciliteert bewonersgroepen door het bieden van vergaderruimte en andere faciliteiten. Zo vinden hier ook de redactievergaderingen van deze krant plaats. Een blik op de website leert dat het pand veelvuldig voor vergaderingen en bijeenkomsten wordt gebruikt.

Bestemmingsplan

Het pand werd gehuurd van woonstichting De Key. De huur was zeker naar huidige maatstaven laag; dat moest ook wel, want het wijkcentrum heeft slechts een gemeentelijke subsidie als inkomstenbron.

Enkele jaren geleden is het bestemmingsplan gewijzigd waardoor de ruimte waar de instelling gevestigd is geen maatschappelijke bestemming meer heeft. En in 2015 heeft De Key het pand verkocht aan een vastgoedbelegger. Deze heeft in 2016 de huur opgezegd. Na een juridische procedure

waarin op 3 november 2017 beslist is, moet het wijkcentrum het pand nu dus verlaten.

De nieuwe eigenaar wil het pand gaan verhuren aan winkelketen SPAR voor een bedrag van 75.000 euro per jaar. Dat is meer dan vier keer zoveel als het wijkcentrum nu betaalt, en zelfs meer dan twee keer zoveel als de totale jaarlijkse subsidie die het ontvangt!

Onzeker

Het wijkcentrum is dus op zoek naar nieuwe huisvesting. Voorzitter Paul Busker en secretaris Loes Buisman vinden dit een moeilijke opgave: 'De huurprijzen in het centrum zijn hoog. Bovendien willen verhuurders een huurcontract aangaan voor langere tijd. Dat is voor het wijkcentrum niet mogelijk omdat wij niet kunnen vertrouwen op vaste inkomsten. De subsidie moet ieder jaar opnieuw aangevraagd worden.' De huur van een pand aan de Nieuwezijds Voorburgwal is niet doorgegaan vanwege de trage procedures bij de gemeente. Bovendien is de verhoging van de subsidie die nodig is voor de huur van een nieuw onderkomen door de gemeente afgewezen.

De gemeente vindt dat het wijkcentrum zijn activiteiten ook vanuit buurthuis de Boomspijker zou kunnen verrichten. 'Maar daar is alleen een ruimte beschikbaar die drie keer zo klein is als het huidige pand en dat is echt te klein', aldus Busker en Buisman.

Nu 1 april 2018 steeds dichterbij komt, is de vraag: wat nu? Het voortbestaan lijkt onzeker. Er lijkt een laatste opening te worden geboden door de gemeente. De verhoging van de subsidie is weliswaar afgewezen, maar een nieuwe aanvraag kan mogelijk toch nog gehonoreerd worden.

Busker en Buisman moeten dan wel aan nieuwe voorwaarden voldoen. De bezettingsgraad moet omhoog: er moeten in een eventuele nieuw te huren ruimte nog meer activiteiten plaatsvinden. Ook moet de instelling op zoek naar eigen inkomsten. Hoe hieraan invulling kan worden gegeven is nog een vraag voor het ideale centrum.

Zolang het wijkcentrum in de Nieuwe Doelenstraat huist, bent u van harte welkom als u op zoek bent naar (gratis) vergaderruimte in verband met een bewonersinitiatief!

Meer informatie op www.oudestad.nl.

